

SVERIGES GEOLOGISKA UNDERSÖKNING

SER. Ad

N:r 4

Agrogeologiska kartblad i skalan 1:20000 med beskrivningar

BESKRIVNING
TILL KARTBLADET LÖBERÖD

AV

GUNNAR EKSTRÖM

MED EN PLANSCH

STOCKHOLM 1960

Sveriges Geologiska Undersöknings senast utkomna publikationer

Geological survey of Sweden. Recent publications

Ser. Aa. Geologiska kartblad i skalan 1:50 000 med beskrivningar

Geological maps, scale 1:50 000, with explanations

Priset för karta i Ser. Aa med beskrivning är 10:— kr, för karta enbart 8:— kr.

(Price: map sheet + descriptive text Sw. cr. 10:—, map sheet Sw. cr. 8:—)

N:o 197	Laholm av W. LARSSON och C. CALDENIUS	Beskr. under utarbetande.
Expl. in preparation.
» 198	Halmstad av W. LARSSON och C. CALDENIUS	» » »
» 199	Uppsala av P. H. LUNDEGÅRDH och G. LUNDQVIST. With English summaries. 1956	
» 200	Eskilstuna av P. H. LUNDEGÅRDH och G. LUNDQVIST. English summaries. 1959	

Ser. Ad. Agrogeologiska kartblad i skalan 1:20 000 med beskrivningar

Agrogeological maps, scale 1:20 000, with explanations

Priset för karta i Ser. Ad med beskrivning är 8:— kr, för karta enbart 6:— kr.

(Price: map sheet + descriptive text Sw. cr. 8:—, map sheet Sw. cr. 6:—)

N:o 2	Lund av G. EKSTRÖM. Karta 1948 med beskrivning 1953	
» 3	Revinge » » 1951 t. v. utan beskrivning	
» 4	Löberöd » » 1951 med beskrivning 1960	
» 5	Örtafå » » 1952 t. v. utan beskrivning	
» 6	Kävlinge » » 1955, t. v. » »	Explanations
in
preparation
» 7	Teckomatorp » » 1955, t. v. » »	
» 8	Trollenäs » » 1955, t. v. » »	
» 9	Bosjökloster » » 1956, t. v. » »	

Ser. C.

Årsbok 53 (1959)

N:o 563	SANDEGREN, R., Register över Sveriges geologiska undersöknings publikationer 1858—1958. [Index of publications of the Geological survey of Sweden 1858—1958] 1959	10,00
» 564	OFFERBERG, J., Rocks and stratigraphy of the Ledfat area, Västerbotten county, Northern Sweden. 1959. With two plates	10,00
» 565	LUNDQVIST, G., C 14-daterade tallstubbar i fjällen. Summary: C 14-dated pine stumps from the High Mountains of Western Sweden. 1959	3,00
» 566	MÖLLER, H., Från nordostis till lågbaltisk is. En glacialgeologisk studie i sydvästra Skåne. Zusammenfassung: Vom Nordosteis zum Niederbaltischen Eis. Eine glacialgeologische Studie in SW-Schonen. 1959	9,00
» 567	NILSSON, K., Isströmmar och isavsmältning i sydvästra Skånes backlandskap. Zusammenfassung: Eisströme und Eisabschmelzung im Hügelland des südwestlichen Schonens Mit zwei Tafeln. 1959	6,50
» 568	DU RIETZ, T., In preparation	
» 569	HJELMQVIST, S., Förekomsten av tungmineral i kaolinen på Ivö. Abstract: Occurrence of heavy minerals in the kaolin of Ivö. 1959	2 00

Årsbok 54 (1960)

N:o 570	LUNDEGÅRDH, P. H., The miogeosynclinal rocks of Eastern Central Sweden. With one plate. 1960	6,00
» 571	BROTZEN, F., On Tylocidaris species (Echinoidea) and the stratigraphy of the Danian of Sweden. — With a bibliography of the Danian and the Paleocene. With three plates. 1959	7,00
» 572	FRIETSCH, R., En zon av kaolinlera och vittrad blodsten vid Svappavaara. Norrbotten. Summary: A zone of kaolin clay and weathered hematite ore at Svappavaara, Norrbotten. 1960	6,00

Forts. å omslagets 4:de sida

AGROGEOLOGISKA KARTBLAD I SKALAN 1:20000 MED BESKRIVNINGAR

BESKRIVNING TILL
KARTBLADET LÖBERÖD

AV

GUNNAR EKSTRÖM

MED EN TAVLA

STOCKHOLM 1960

INNEHÅLL

	Sid.
Inledning (allmän översikt, topografi, jordartsområden)	5
Berggrund	
Silurisk lerskiffer, diabas, kågeröds-, rätlias- och kritsystemen	7
Jordlager	
Nordostmorän (skiffer-urbergsmorän, lerskiffermorän, mjälskiffermorän)	10
Isälvs- och isbäcksavlagringar (glacifluviala sediment)	13
Sjöavlagringar (Vombissjön, Brååissjön, moränsjöar)	15
Å- och bäckavlagringar (fluviala sediment)	17
Torv, gyttja och bleke (organogena jordarter etc.)	17
Jordmån (podsoljordmån med ortstenar eller rostkorn)	18
Jordarterna ur jordbrukssynpunkt	
Sammansättning och fysikalisk beskaffenhet	19
Markreaktion, fosfor, kalium och kväve	22
Jordvärdering	25
Dränering	26
Jordarternas industriella användning (tegellera)	27
Vattentäkter (källor, schaktbrunnar och borrbrunnar)	27
Tabell 1. Jordprofiler och analystabell	29
» 2. Kornstorleksanalys	45
» 3. Förteckning över djupborrningar och en del schaktbrunnar	47

Inledning

På agrogeologiska kartbladet Löberöd ingår Löberöds förutvarande municipalsamhälle och Hurva församling samt en stor del av Ö. Strö, Gudmuntorps och Högseröds jämte delar av Skarhults, Bosjöklosters, Lyby, Gårdstånga, Holmby, Hammarlunda och Harlösa församlingar. Kartunderlaget har utgjorts av Rikets allmänna kartverks ekonomiska kartblad Löberöd från år 1916 i skalan 1:20 000. På detsamma har erforderliga kompletteringar i fråga om byggnader, ägo gränser, vägar m. m. i möjligaste mån utförts.

Kartan är en alvkarta och framställer sålunda det under matjorden liggande jordlagret. Matjordens (ploglagrets) sammansättning finns angiven med beteckningar vid provtagningspunkterna. Jordlagrens beskaffenhet ned till 1 m djup under markytan framgår av jordprofilerna i tabell 1.

På kartan är inlagda nivåkurvor med 5 m höjdskillnad. Dessa är emellertid endast tillnärmelsevis riktiga, varför fel på en eller annan meter kan förekomma. Av nivåkurvorna framgår områdets topografi.

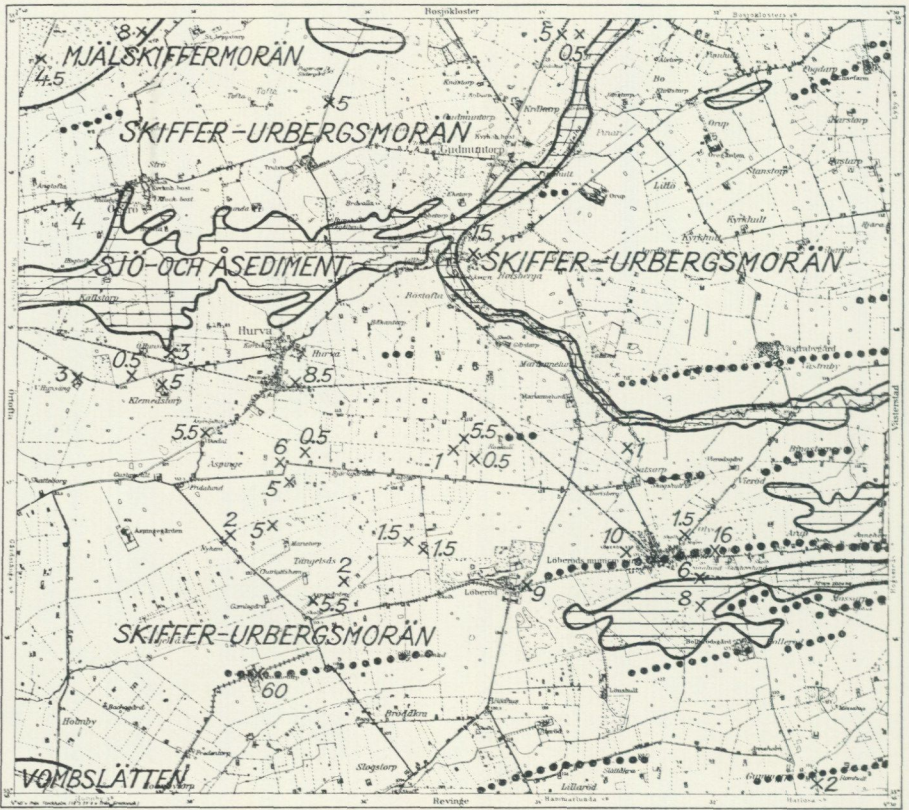
Kartbladsområdet är i stort sett ett mycket enhetligt område. De avgjort dominerande jordarterna härrör från istiden och utgöres av nordostmorän, som är avsatt av den stora landisen som överskred Skåne från nordost el. ostnordost. Dennas vanligaste moräntyp är moränsanden, varjämte även lerig morän och moränlättlera förekommer. Däremot är moränmellanleror sällsynta.

Nordostmoränen är i huvudsak bildad av urberg och av traktens berggrund, den siluriska lerskiffern, varför den i detta fall benämnes *skiffer-urbergs morän*. Grövre och finare sand är de dominerande kornstorlekarna.

I nordvästra hörnet av bladet förekommer ett annat slags nordostmorän nämligen *mjäliskiffermorän* («skogslera»). Den är bildad av tämligen mager, mjällig skiffer och har därför en hög halt av »mjölsand», mjäla och finmo, och skiljer sig från skiffer-urbergsmoränen genom den ljusare grå färgen och andra fysikaliska egenskaper.

Kartbladsområdet är som moränområde betraktat jämförelsevis föga kuiperat. Det ligger i allmänhet på en höjd över havet av 90—125 m. Det högsta partiet är moränåsen vid Löberöd på 130—140 m. Härifrån sänker sig terrängen sakta i olika riktningar. Det mest framträdande draget i morän-topografin är de långsträckta och breda, men tämligen låga moränryggar, s. k. drumlins, som går i ostnordostlig riktning och förekommer företrädesvis i sydöstra delen av bladet.

Sydvästra delen av bladet är en skarpt framträdande sluttning, som är betingad av en förkastning. Under det att berggrunden i övrigt inom bladet utgöres av silurisk lerskiffer, består berget på sluttningen av kågeröds-, rätlias- och kritformationerna. *Vomb slätten* med sina sandavlagringar kommer in på bladet i sydvästligaste hörnet.

Skala ca 1:90 000.

Fig. 1. Jordartsområden på kartbladet Löberöd. Siffrorna anger jordlagrens tjocklek i meter. Punktlinjer utmärker moränryggar (drumlins). För publicering godkänd i Rikets allmänna kartverk ²²/₅ 1956.

I moränplatån är Brååns och Pinedalens dalgångar nedsänkta. Brååsänkan är vid Hurva omkring 2 km bred, och botten ligger 50—55 m ö. h. Pinedalen har en bredd av omkring 0.5 km med botten på 55—60 m. Brååns dalgång ovanför Rolsberga är smal, ca 100 m bred, och vid Rövarekulan nederoderad omkring 25 m, till stor del i skifferberggrunden. Dessa dalgångar är preglaciala, dvs. utbildade före istiden.

Dalgångarna är utfyllda av sjö- och åsediment. Dessa är dels sjöavlagringar från istiden, glacial sand och lera, dels postglaciala sjö- och åavlagringar, som består av sand, dyg lera och gyttjeler. Isälvs- och isbäckssediment förekommer i mindre utsträckning såväl i dalgångarna som inom moränområdena.

Här och var inom moränområdena fanns vid isens avsmältning en del större eller mindre fördjupningar eller sänkor, som kom att upptagas av mindre sjöar, morän sjöar. Dessa utfylldes mer eller mindre av slam från smältvattensbäckar-

na. Om de ej blev helt igenslammade, skedde så småningom en igenväxning av sjön, varvid torvbildningar uppkom.

I anslutning till vad ovan anförts, kan följande jordartsområden urskiljas på kartbladet, fig. 1.

Nordostmorän. Skiffer-urbergsmoränen, den dominerande moränen.

Mjälsskiffermoränen i nordvästra hörnet

Vombslätten, sandavlagringarna i sydvästra hörnet

Isälv-, sjö- och åsedimenten i dalgångar och sänkor.

Beträffande principerna vid kartframställningen, fältarbetets utförande, jordartsbenämningar och använda laboratoriemetoder m. m. hänvisas till de två första kartbladsbeskrivningarna i serien. Bestämningarna av laktattal och kalital har gjorts vid Statens lantbrukskemiska kontrollanstalt. Övriga analyser är utförda vid Sveriges geologiska undersöknings jordartslaboratorium.

Berggrund

SILURISK LERSKIFFER

De kambrosiluriska sedimenten, som bildar den allra största delen av bladområdets berggrund, synes helt representeras av den siluriska lerskiffern, som efter ett i densamma förekommande fossil (graptoliten *Monograptus colonus*) benämnes colonusskiffer. Den utgöres av kalkhaltiga och grå, stundom något grönaktiga lerskiffer. De har ursprungligen bildats av i hav eller sjöar avsatta leror, vilka oftast haft en hög lerhalt och varit styvare leror men stundom varit rika på mjåla eller mo. Dessa leror har, sedan de bildades för ca 325 mill. år sedan, hårdnat och sammankittats (konsoliderats) till fasta bergarter. Beröende på utgångsmaterialet blev dessa skiffer antingen fetare eller magrare, dvs. egentliga lerskiffer eller mjåliga till moiga skiffer, mjål- eller moskiffer.

Karakteristiskt för colonusskiffern är de talrika små fjällen av vit glimmer. På skilda nivåer förekommer en tät, finkornig kalksten, som bildar sammanhängande band eller uppträder som bollar eller tunna linser, colonuskalkstenen.

Colonusskiffern går framför allt i dagen i den djupt nedskurna ravinen i Brååns dalgång vid Rövarekulan (fig. 2). Undersökningar utfördes här 1932 av J. E. Hede (dagböcker i SGU:s arkiv). Den blottade skiktseriens mäktighet uppgår på ett ställe till ca 18 m. Fossil förekommer i regel sparsamt, och fossilinnehållet synes vara ensartat inom hela profilen. Bland fossilen märkes graptoliterna *Monograptus bohemicus*, *M. nilsoni* och *M. scanicus* samt musslan *Cardiola cornucopiae*. Skiffern stupar 20—30° mot nordost.

På Tängelsås nr 3 grävdes och sprängdes 1947 en närmare 9 m djup brunn (nr 23, tavla 1, tab. 3). Profilen var här följande. Skiffern låg horisontellt.

Moränsand	0—0.8 m
Lerig morän—moränlera	0.8—5.0 »
Blågrå, kalkhaltig, tjockkliven och hård lerskiffer	5.0—6.0 »
Ljust gröngrå, tunnkliven, seg lerskiffer, som övergick i lösare, ljust gulgrå fossilförande (<i>Monograptus</i> etc.) moskiffer, ej kalkhaltig	6.0—7.0 »
Ljust blågrå, kalkhaltig, delvis skifferartad mellanlera (prov nr 654, tab. 1)....	7.0—7.3 »
Mörkt blågrå lerskiffer	7.3—8.7 » +

Foto J. E. Hede 1932.

Fig. 2. Hög och brant skiffervägg i colonussskiffer. Dalgången vid Rövarekulan.

I brunnen vid Pugerups kvarn (nr 5, tab. 3) utgjordes berget under 5 m morän av överst 1 m gröngrå, mjuk skiffer och därunder ett 1 cm tjockt lerskikt, vilket underlagrades av mer än 10 m blågrå, hård skiffer med tunna band och linser av kalksten. Skiffern var mycket fossilfattig. Endast några exemplar av *Monograptus bohemicus* och några små ortoceratiter påträffades.

Vid en brunngrävning invid garaget sydväst om Äspingehus, 1,4 km sydväst om Hurva kyrka nåddes anstående lerskiffer. Enligt J. E. Hede innehåller denna lerskiffer *Monograptus colonus*, *M. dubius*, *M. nilssoni*, *Cardiola cornucopiae* och »ortoceratiter» samt tillhör colonusskiffers undre del (zonen med *Monograptus nilssoni*).

Som framgår av fig. 1 täckes colonusskiffern av jordlager med oftast 1—8 m mäktighet. Den går i dagen endast på vissa ställen längs Bråån och i Pinedalen. På enstaka platser finns dock så rikligt med småbitar och plattor av skiffer i markytan att skifferberget måste antagas vara anstående på mycket ringa djup.

DIABAS

Under det att blodområdets övriga bergarter bildats av sediment, lera och sand etc., som sedan konsoliderats till bergarter, har diabasen i glödflytande tillstånd trängt upp från jordens inre och stelnat. I samband med de stora skånska förkastningarna under en period efter kambrosilurtiden uppkom stora sprickor i lerskiffern, vilka hade en ungefär nordväst—sydostlig riktning. Flera av dessa sprickor kom att utfyllas med diabasmagma. Diabasen är en svart bergart, som huvudsakligen består av mineralen kalknatronfältspat, augit, kvarts och magnetit.

Skiffern vid Rövarekulan genomsättes av minst tre diabasgångar. En av dem påträffas i södra dalslutningen i hemmansgränsen 280 m sydost om restaurangen. Den går i dagen i härvarande gångstig och kan följas över ån samt har en bredd av ca 0.5 m. Gångens riktning är omkring N 30° V. En annan gång finns 40 m öster om den förra och har en bredd av 0.3 m.

Den lilla kullen Drakakull i Pinedalen består i norra delen av en omkring 3 m bred diabasgång med nordvästlig riktning. Denna genomsätter den härvarande, till colonusskiffern hörande »posidonomyaskiffern» (enl. Hede). I diabasen förekommer insmälta skifferpartier.

I åkern 350 m sydväst om Roekull (omkring 1.5 km sydväst om Rövarekulan) finns talrika stenar av skiffer och diabas, vilket tyder på att dessa bergarter finns anstående nära markytan.

På gården 1.1 km nordväst om Löberöds gård har vid dikesgrävning och brunnborrning (nr 26) påträffats diabas på 1.5 m djup. Gången har en väst-nordvästlig riktning. I en brunn i Tängelsås (nr 24) lär även ha påträffats diabas.

KÅGERÖDSFORMATIONEN

I sydvästra delen av kartbladsområdet har jordlagren en stor mäktighet, och berget ligger djupt under markytan. Yngre formationer än siluren bildar här

berggrunden. De ingår i den förkastningszon, som skiljer mellersta Skånes kambrosilur från kritsystemet i sydväst. Invid den relativt plana silurhorsten av colonusskiffer ligger sålunda närmast ett band av s. k. kågerödsbildningar.

Dessa bergarter utgöres av sandstenar, som i regel är dåligt sorterade, sandiga leror och konglomerat. Färgen är mycket karakteristisk. Den är oftast brokig i nyanser av rött, grönt, brunt, violett osv. Kågerödsformationen har inom bladet endast påträffats vid borringen på Kristinetorps gård (nr 36) på ett djup av 60 m. Dess utbredning har i övrigt angivits med ledning av borringar på angränsande kartblad.

RÄTLIAS

Rätlias eller Skånes stenkolsförande formation består i huvudsak av sandstenar, leror och skifferleror av övervägande grå färg. På vissa nivåer förekommer stenkolsflötser. Dessa bergarter har endast påträffats i brunn 38. Deras sannolika utbredning har angivits med ledning av borringar på angränsande blad och på grundval av tyngdkraftsundersökningar.

KRITSYSTEMET

Även denna formation täckes av mäktiga jordlager. Den förekommer i sydvästligaste delen av bladet. Vid en borring i angränsande del av kartbladet Revinge var bergarten en mörk, lerig, något kalkhaltig sandsten, troligen tillhörande den äldre delen av kritsystemet.

Jordlager

NORDOSTMORÄN

Moränen på kartbladet består uteslutande av nordostmorän, som är avsat av den stora nordostisen. Denna kom från nordost och har sannolikt överskridit bladområdet i västsydvästlig riktning.

Nordostmoränen är åtminstone inom huvuddelen av området det äldsta jordlagret och ligger sålunda direkt på berggrunden. Moräntäckets tjocklek är i allmänhet föga betydande 1—8 m (fig. 1). I sydvästra delen eller på slutningen ned emot Vombslätten har emellertid jordlagren en stor mäktighet (brunnarna 36 och 38). Enär endast en provbelagd borring finns, är dessa jordlager ännu mycket ofullständigt kända.

Med hänsyn till de bergarter, av vilka nordostmoränen huvudsakligen bildats, kan man skilja på skiffer-urbergsmorän, lerskiffermorän och mjälskiffermorän.

Skiffer-urbergsmorän. De stenar och andra bergartsfragment, som ingår i moränen, anger vilka moderbergarterna är. Sålunda kan man alltid iakttaga mer eller mindre rikligt med skiffer tillhörande traktens berggrund, den kalkhaltiga colonusskiffen. Stenar av denna skiffers täta och blågrå kalksten är också ganska vanliga. Förutom detta lokala bergartsmaterial förekom-

	Elisefarm, prof. 150	Västraby- gård, prof. 414	Mossarp, 300 m S prof. 630	Äspinge- gården
Gnejs	41	35	46	23
Granit etc.	21	20	28	51
Hälleflinta och porfyr	2	6	1	1
Grönsten	3	7	2	
Diabas	4	2	3	2
Basalt	5			
Kvartsit	4	11	2	
Kambrisk sandsten		7	2	5
Colonuskalksten				5
Höörsandsten	2			
» kvartsitisk	6			
Övrig sandsten	3	1	1	
Kalksandsten och kalksten			1	1
Spräcklig flinta	9	11	14	12

Stenräkningar på skiffer-urbergsmän. Procent.

mer också mera långtransporterat. Gnejs, granit, porfyr och annat urberg från nordöstra Skåne dominerar bland stenarna på grund av sin hårdhet. Därjämte förekommer kambrisk sandsten, diabas och stundom Västanåkvartsit (från nordöstra Skåne) samt kritkalksten, skalgruskalksten, glaukonitisk kalksandsten och spräcklig flinta från kristianstadsområdets berggrund. Höörsandsten och basalt, som är fast anstående norr om Ringsjön, påträffas ganska ofta.

De fyra stenräkningarna i tabellen ger en ungefärlig uppfattning om det hårda bergartsmaterialet i moränen. De lösare bergarterna, framför allt lerskiffern och de lösare kritkalkstenarna, har av landisen i allmänhet nedkrossats under stenstorlek. Vid stenräkningarna har samtliga stenar till ett antal av omkring 100 räknats inom ett begränsat område av 2—4 m² storlek. Av stenarna var i medeltal 77 % kiselsyrerika, sura, dvs. basmineralfattiga bergarter.

De stenar, som bestämts vid stenräkningarna och även i övrigt iakttagits vid kartbladsrekognosceringen, härrör sålunda från själva bladområdets berggrund eller nordost därom. Emellertid har dock, ehuru sällsynt, påträffats enstaka stenar, vilka anses vara av baltiskt ursprung eller härrör från exempelvis östersjöområdet. Sålunda har iakttagits en grå östersjökalksten vid Hurva, en ljusgrå och rödfläckig kalksten av Wesenbergertyp vid Klemedstorp, en ölands-kalksten vid Mossarpshus och en rapakivi vid Pugerups Nygård. På en del ställen har även anträffats enfärgad flinta, dock delvis med antydan till bearbetning. Förekomsten av dylika enstaka baltiska stenar torde kunna förklaras därmed att de upptagits av nordostisen från moränavlagringar tillhörande den äldre baltiska isströmmen.

Moränområdet söder om Hurva är en ganska enformig plåtå. Inom andra delar av bladområdet är marken något mera kuperad med i stort svagt böljande terrängformer men aldrig småkuperad. Förutom genom de nedskurna dalgångarna brytes enformigheten till en del genom de talrika i västsydvästlig riktning gående moränryggarna. Med hänsyn till bl. a. moränmaktigheten i vissa brunnar synes ryggarna ej vara betingade av berggrundens topografi. De

torde vara att anse som s. k. drumlins eller moränryggar, som går i isrörelsens riktning. Ryggarna är svagt välvda, breda och ofta jämförelsevis långsträckta.

De mest framträdande moränryggarna framgår av fig. 1. Den största åsen är den omkring 5 km långa Löberödsryggen. Formen är något varierande. Den högsta höjden är 12 m och bredden vid basen omkring 500 m. Den omkring 2.5 km långa Kristinetorp-Blackmadryggen är mera regelbunden med en höjd av ca 9 och bredd omkring 400 m. Den är mycket tydligt framträdande och förtonar öster ut mot Löberöds gårds gräns.

Skiffer-urbergsmoränen utgöres inom stora områden av moränsand, där sanden är den dominerande beståndsdel i finjorden. I mindre utsträckning förekommer moränmo, där mon är övervägande (prof. 101, 244, 507). Att vid rekognosceringen särskilja dessa båda moräntyper från varandra har ej varit möjligt på grund av att gränsen är mycket vag och talrika övergångstyper finns.

Moränsanden har ofta en tjocklek av mer än 1 m, men oftast underlagras den på 50—80 cm djup av lerig moränsand eller moränsandlera. I många fall saknas moränsanden, som kan betraktas som ett slags ytmorän, och den leriga moränen eller moränsandleran går i dagen. I regel ligger moränsanden på backarna och sluttningarna, under det att de lerhaltiga moränerna utgör jordarten i sänkorna. Nedåt i en profil tilltager lerhalten oftast kontinuerligt, varvid den leriga moränen övergår i moränsandlera och denna i sin tur ofta i lätt moränmellanlera. Denna senare går i dagen endast inom mindre områden.

Skiffer-urbergsmoränen är ganska starkt grusig, stenig och blockig, vilket i synnerhet gäller moränsanden. Stenigheten avtager därefter med tilltagande lerhalt. Vid odlingen har block och större stenar borttagits från åkrarna och lagts i gärdesgårdar eller stenhögar, vilka emellertid på senare tid håller på att försvinna, varvid stenen användes för makadamframställning.

Enär moränen är bildad av kalkhaltiga bergarter, är den kalkhaltig från 1 à 1.5 m djup, men kalkurlakad i ytlagren. Kalkhalten håller sig mellan 5 och 20 %.

I moränen förekommer ibland sand- eller gruslinser, som tolkats som smältvattenssediment, isbäcksavlagringar. I allmänhet har dessa linser ringa utsträckning såväl i höjddled som sidled. I t. ex. profil 322 finns sålunda en mellansandlins mellan 70 och 90 cm under markytan. Den 30 cm tjocka sandlins, som förekommer i profil 63, synes däremot ha ganska stor utbredning, enär den vid rekognosceringen även påträffats i flera intilliggande gropar.

Vid dikesgrävning invid garaget sydväst om Äspingehus vid Hurva fanns inne i moränsanden mellan 60 och 80 cm under markytan en 1 m lång lins av grovt grus, fritt från finmaterial. Linsen låg horisontellt eller parallellt med markytan, vilket alltid synes vara fallet.

Väster om Hurva by och 150 m söder om profil nr 214 samt nordväst om vägskalet finns, under 0.6 m hård moränsand, 0.3 m löst, sorterat, stenigt grus och därunder 0.4 m ganska hård och ofullständigt sorterad sand, som underlagras av svagt lerig moränsand. Enligt uppgift av markägaren går härifrån ett torrt stråk i sydsydvästlig riktning till något ovanför järnvägen. Det är där-

för sannolikt att gruset har en utsträckning av omkring 200 m. Enär förekomsten av en dylik lins i moränen ej på något sätt framgår av topografin, blir den i allmänhet ej uppmärksammas vid rekognosceringen. Under torrår är den emellertid lätt att konstatera på grund av grusets dränerande och kapillaritetsbrytande egenskaper, enär grödan vissnar. Regniga år framträder däremot stråket ej.

Jordarten på de ovan nämnda moränryggarna eller drumlins är moränsand (grovmoig moränsand) till åtminstone 1 m eller också underlagras moränsanden av lerig moränsand eller moräsandlera på ca 80 cm djup. I den breda och 250 m långa moränryggen invid järnvägen vid Roekull (prof. 357) var jordarten i härvarande skärning till 1 m djup grovmoig moränsand, men därunder mer än 1 m stenig grusig sand med en slamhalt (finmo—ler) av endast 9 %. Den har därför tolkats som isbäckssediment. Även i profil 147 hade jordarten från 55 cm djup en så låg slamhalt (15 %) att jordarten kan betecknas som en ofullständigt sorterad, stenig grusig sand. Materialet i drumlins (prof. 130, 144, 147, 357, 411, 624) är sålunda ofta grövre än i omkringliggande morän.

Lerskiffermorän. På de ställen, där lerskiffern går nära markytan, blir moränen en s. k. lokalmorän, som nästan uteslutande består av lerskiffer. Sålunda förekommer inom ett mindre område på Klemedstorps ägor en i det närmaste grus- och sandfri, styv moränlera, som är en nästan ren krossningsprodukt av den på 0.5 m djup anstående lerskiffern. Urbergsmaterialet saknas sålunda praktiskt taget. Området karakteriseras av rikligt uppträdande skifferstycken i matjorden. Inom det omkringliggande området med moräsandlera synes den styva moränleran uppträda från 0.5 m djup (prof. 246).

Lerskiffermorän förekommer även inom några andra mindre områden såsom på sydvästra gården i Böstofta (prof. 325) och på Dorisberg (prof. 399). Överallt är moränen stenfattig, men rik på skifferfragment.

Mjälkskiffermorän. Denna jordart, ofta kallad »skogslera», förekommer i nordvästra hörnet av kartbladet. Moränen är bildad av en mjälig—finmoig skiffer. Jordarten har en ljusgrå färg och är en lerig moränmjäla—moränmjällera, rik på fragment av den magra mjälkskiffern och stenfattig (prof. 1, 4, 6, 24).

ISÄLVS- OCH ISBÄCKSAVLAGRINGAR (GLACIFLUVIALA SEDIMENT)

De glacialfluviala sedimenten har mycket liten utbredning inom bladområdet. De har avsatts av smältvattenströmmar från nordostisen. Allt eftersom dessa strömmar mera haft karaktären av älvar eller bäckar, har sedimenten uppdelats i isälvs- och isbäckssediment. Gränsen mellan dessa är dock tämligen vag.

Isälvs sediment. I Brååns dalsänka vid Källstorp anstår ett flertal låga och ganska korta men jämförelsevis breda åsar bestående av mellansand, grovmoig mellansand och delvis grovmo till mer än 3 m djup (prof. 202). Åsarnas längdutsträckning är västlig—västsydvästlig. Mellansanden i profil 202 är endast obetydligt grusig. En och annan sten förekommer och består av urberg eller kritkalksten från kristianstadstrakten.

Nordväst om Källstorp och omedelbart söder om gården Högtofta finns en låg och 250 m lång ås med västsydvästlig riktning. I ett numera igenlagt sandtag uppmättes 1936 följande profil.

Moränsand	0—1.5 m
Sand och grovmo, omväxlande grövre och finare, horisontell strömskiktning ..	1.5—5.0 » +

Stenarna i moränen utgjordes av urberg, något spräcklig flinta och obetydligt med skiffer. Sandlagren var delvis rubbade genom landisen.

Profilen härrör från den mera centrala delen av åsen, där materialet var jämförelsevis grovt. I västra delen av sandtaget var däremot lagerserien följande (prof. 194) enligt uppmätning 1947.

Stenig grusig sand (jordprov nr 194)	0—0.8 m
Grovmo med mellansandlinser (prov nr 195), delvis hopkörd av landisen	0.8—2.3 » +

Jordarten utgjordes sålunda på detta ställe överst av ett postglacialt sediment, en strandavlagring. Men i övrigt synes ytlagret vara en morän, som i huvudsak är bildad av grovmo med inblandade stenar och en del block. Sandtaget är numera igenlagt, när materialet i den bortre delen av åsen blev alltför fint.

I brunnen på Högtofta lär profilen enligt uppgift vara ungefär följande.

Moränsand eller moränmo	0—2.4 m
»Hård lera»	2.4—4.8 »
Mellansand, starkt vattenförande	4.8—6.0 » +

Efter det att sandåsen vid Högtofta bildats, har sålunda nordostisen gjort en mindre framryckning och avsatt morän ovanpå sanden.

I åkern 600 m nordost om Hurva kyrka finns en delvis tydlig ås eller vall bestående av 1.5 m grus på morän. Överst till 0.8 m djup var gruset mycket stenigt eller en grusig och sandig stenjord med ett par block av 3—4 dm storlek. Därunder förekom 0.3 m välsorterat grus, underlagrat av 0.4 m stenigt grus med kantiga stenar. Markytan ligger 64.0 m ö. h.

Väster om Rolsberga mejeri och norr om landsvägen finns en åsrygg, som under 2 à 3 m morän enligt uppgift skulle utgöras av mer än 2 m grusig sand.

De nämnda sand- och grusförekomsterna i Brååsänkan mellan Högtofta—Källstorp och Rolsberga är ej sammanhängande, men torde tillhöra ett och samma stråk av isälvsavlagringar, som delvis är överlagrade av morän, avsatt vid en framstöt av nordostisen under avsmältningsskedet. Delvis synes sedimenten vara borteroderade eller omlagrade samt utbredda till ganska stora sandavlagringar, sjö- eller åavlagringar.

Vid Bråån sydost om Västrabygård förekommer ett större sanddelta av isälvsediment (prof. 425, 428, 431, 434; prof. 425 är felplacerad och ligger 200 m längre mot ostnordost än vad kartan anger). Sanden är till stor del borteroderad och omlagrad av ån samt överlagras delvis av glacial lera.

I Tängelsås, profil 502, finns en smal och låg ås, som går i väst—östlig riktning. Den består av sand och grus och är till stor del täckt av morän. I ett numera igenlagt grustag var profilen följande.

Moränmo	0—1.0	m
Grus, skiktat	1.0—1.6	»
Grovsand	1.6—1.8	»
Mellansand	1.8—2.0	» +

I ett i närheten liggande sandtag på åsen fanns från markytan räknat 0.7 m sand, 0.2 m stenigt grus och därunder mer än 0.6 m moränsand—moränsand-lera. I västra delen av åsen, på angränsande gårds ägor, låg närmast markytan 0.5 m grus, 0.3 m mellansand och därunder mer än 0.3 m grusig sand.

Isbäckssediment. Som isbäckssediment har tolkats de i allmänhet smärre sand- och gruslinser, som påträffats inne i moränen och för vilka delvis redogjorts i moränbeskrivningen (sid. 12). Till dessa sediment hör även de smärre sand- och grusförekomster, som förekommer ovanpå moränen och som ligger på backar och övre delen av backslutningar och som därför ej kan vara sjö- eller bäckavlagringar. Som exempel på en dylik förekomst kan anföras den grusavlagring, som förekommer på sluttningen 850 m sydost om Hurva kyrka och utgör en s. k. brännfläck i åkern. Den består av 0.6 m stenigt grus med upp till två decimeter stora och kantiga stenar och underlagras av morän.

SJÖAVLAGRINGAR

Vombissjön. Under senare delen av istiden utbredde sig över Vombslätten en stor isdämd sjö, Vombissjön, vars högsta vattenyta sannolikt legat ca 65 m ö. h. Då denna issjö efter isavsmältningen avtappats genom Kävlingeån, efterträddes den av en vik av ishavet i väster. Dettas strandlinje torde ha legat ca 45 m ö. h.

Vombslätten når in på sydvästligaste delen av bladet. Jordarterna utgöres av sand- och delvis leravlagringar, avsatta i issjön eller ishavet. Som framgår av kartans nivåkurvor ligger dessa sediment ej högre än omkring 33 m, och några högre belägna sjöavlagringar eller strandlinjer har ej iakttagits vid rekognosceringen. Detta utesluter emellertid icke att mycket tunna avlagringar förekommer, vilka endast bildar matjorden. De har därför kunnat förbigåts vid den översiktliga kartläggningen. Dessutom kan i huvudsak endast erosion, men ingen ackumulation, ha förekommit.

Brååissjön. Med hänsyn till sedimentens stora utbredning i Brååsänkan måste här tidigare ha funnits en sjö. Den bör liksom Vombissjön ha varit uppdämd av den lågbaltiska isen, som var yngre än nordostisen. Kanten av denna landis låg strax väster om Skarhult på kartbladet Öртоfta väster härom. Brååissjöns strandlinje torde ha legat på ca 65 m.

På sluttningen 500 m norr om Hurva kyrka finns ett område med strandgrus, och vid härvarande profil 229 utgjordes jordlagren av 0.4 m stenigt och sandigt grus på morän. Högsta delen av detta grusområde ligger 60.4 m ö. h. I ett par andra profiler inom samma område hade strandgruset en tjocklek av 0.7 m, i ett fall med tydlig stenrikning undertill.

Den grusås, som finns 600 m nordost om kyrkan och beskrivits som en isälvsavlagring, kan vara omlagrad upptill och torde därför även kunna tolkas som en sjöavlagring, strandvall. Grusets mäktighet förutsätter dock, att avlag-

ren i huvudsak är en isälvsavlagring eller en omlagrad sådan. Moderjordarten kan ej direkt vara morän. Markytan ligger på 64 m.

Söder om landsvägen vid Lillhem, väster om Rolsberga, är moränen delvis starkt svallad, dvs. mycket stenig och grusig. Här finns även smärre områden med grus eller sand, undertill delvis vilande på ett stenlager.

Brååissjön har stått i förbindelse med Ringsjön genom Pinedalen. Sedimentgränsen för Pinedalens glaciala lera ligger mellan 60 och 65 m ö. h. enligt kartans nivåkurvor. Passpunkten mellan Brååsänkan och Pinedalen ligger strax väster om landsvägen mot Gudmuntorp och på omkring 59 m. Ringsjöns medelvattenyta ligger för närvarande på 53.89 m, men låg före sjöns sänkning under åren 1880—1883 1.55 m högre eller på 55.44 m (enligt uppgift från lantbruksingenjör E. Alström).

Vid den lågbaltiska isens avsmältning avtappades Brååissjön. En grund sjö kvarstod dock i sänkan, och i denna avsattes postglaciala sjö- och åavlagringar, vars sedimentplan nedanför Hurva ligger på 54.7 m ö. h.

Lagerföljden i Brååsänkan framgår av profilerna i tabell 1. Sedimenten har en mäktighet av 2—4 m. Varierande strömförhållanden m. m. har gjort, att lagerserien är mycket växlande, vilket försvårar tolkningen av densamma. Underst, ovanpå moränen, ligger den glaciala leran, som bildades av det av isälv och isbäckar i issjön avsatta slammet. Denna lera har en mäktighet av omkring 2 m och är i regel kalkhaltig. Till sammansättningen varierar den i allmänhet mellan lätt mellanlera och styv lera, men är stundom en lerig mo eller lättlera. I profil 219 överlagras den av 1.3 m grus och sand, troligen bildade i samband med issjöns avtappning. I den grunda Brååssjön, som efterträdde issjön, avsattes först en sandig lättlera av endast några decimeters tjocklek och ovanpå den i den östra och bredare delen av sjön en gyttjig lera av omkring 0.5 m tjocklek och i övrigt av en dyg lera. Dessa senare avlagringar är postglaciala, dvs. efter istiden avsatta sjö- eller åavlagringar.

Den glaciala leran i Pinedalen synes nästan genomgående vara en styv lera. Dess mäktighet torde i allmänhet vara omkring 1.5 m.

M o r ä n s j ö a r. Moränområdena bildar aldrig fullt plana slätter, utan här och var förekommer mer eller mindre slutna sänkor. I dessa samlade sig vid isavsmältningen vatten, och små sjöar uppkom inom de områden, som vid isavsmältningen utgjorde land och ej täcktes av ishav eller issjö. Moränsjöarna är sålunda smärre sjöar, vilka betingas av ojämnheter i moränmarken och ha moränstränder.

Smältvattenströmmar från isen tillförde dessa sjöar sand samt grövre och finare slam, varigenom de mer eller mindre utfylldes, och moränsjösediment, i allmänhet moränsjölörer, uppkom. Igenslamningen fortsatte emellertid ofta långt efter istiden på grund av nedspolning genom större regn. Stundom har dy- eller gyttjeavsättning och torvbildning efterträtt leravsättningen i den forna sjön.

Det största moränsjöområdet inom kartbladet är den delvis avtorvade torvmarken söder och sydost om Löberöd. Underlaget för torven utgöres i åtminstone västra delen av finmo, som är underlagrad av sand.

Det näst största moränsjöområdet är sandområdet vid norra kartkanten på Pugerups ägor. Det fortsätter två km in på bladet Bosjöklöster. Området nordost om Oregården utgöres dels av kalkhaltig glacial sandlera, dels av glacial styv lera eller postglacial dyig styv lera (prof. 138, 141).

Ett annat större moränsjöområde ligger i Arup. Övriga områden är avsevärt mindre och framgår ej av översiktskartan fig. 1. På den agrogeologiska kartan är de betecknade med S eller Sg. I Gummarp finns t. ex. trenne områden med glacial molera (prof. 642).

Å- OCH BÄCKAVLAGRINGAR (FLUVIALA SEDIMENT)

De fluviala avlagringarna eller svämbildningarna har uppkommit i vattendragen genom det rinnande vattnets verksamhet. De förekommer sålunda längs Bråån och invid bäckarna och är med avseende på sammansättningen gyttjiga eller dyiga sediment. Dessa jordarter kan också förekomma som sjöavlagringar.

Gyttjelera finns i östra delen av Brååsänkan. Den är i allmänhet en lätt mellanlera med en tjocklek av 0.5 m. Gyttjeinslaget eller den organiska substansen, som består av sönderdelade rester av i allmänhet mycket små organismer, uppgår till ca 3 %.

Svämvavlagringarna utefter bäckarna är i regel en något mörkfärgad, dyig sand. Dyig sandlera eller dyig lerig sand förekommer inom flackare områden, där bäckdalen är bredare.

TORV, GYTTJA OCH BLEKE (ORGANOGENA JORDARTER ETC.)

Torv och gyttja. På grund av de topografiska förhållandena har torvmarker ingen större utbredning inom bladområdet. Av särskilt intresse är att omnämna att söder om Arup och Löberöd finns en högmosse, Arups mosse, med ett i denna trakt av Skåne sällsynt torvslag, vitmosstorven.

Torvmarkerna är igenslammade och sedan igenväxta småsjöar. De vanligaste kärrtorvslagen är starrtorv och lövkärrtorv, som bildats i starkkärr och sumpskogar av björk eller al. Inom det stora sandområdet på Pugerup invid norra kartkanten har ursprungligen funnits ett tunnare ytlager av kärrtorv, som numera till större delen är bortodlat. Matjorden utgöres numera av mullrik sand eller sandig mulljord, och den underliggande sanden kommer ofta i dagen vid plöjning.

Arups mosse, som ställvis, särskilt söder om Löberöd, är avtorvad ned till botten, har ett djup i de orörda partierna av omkring 3 m. Under torven ligger 0.5—1 m gyttja och leryttja, avsatta på underliggande lera, mo eller sand, då torvmarksområdet var en grund sjö. Gyttjan överlagras av omkring 0.8 m starrtorv med ag-rester, underst lågförmultnad, men i övrigt högförmultnad. Översta torvlagret utgöres av närmare 2 m mäktig vitmosstorv. Övre 1—1.6 m av denna torv är högförmultnad och därunder medelmåttigt förmultnad, gungflytorv, som i torvmarkens östra del vilar direkt på gyttjan (prof. 613, 615).

Vitmosstorven är till färgen mörkt rödbrun, har en fjällig struktur och innehåller i regel rikligt med rötter och fibrer av tuvdun samt ljungpinnar. Delvis förekommer trädstubbar och andra vedrester av tall, således en övergångs-

form till tallmosstorv. Vitmosstorven har för sin bildning i huvudsak varit beroende av det inom området fallande nederbördsvattnet och icke av närsalt-haltigt ytvatten eller grundvatten. På grund härav har detta torvslag en låg askhalt och är en näringsfattig torv.

B l e k e. Bleke är en något gulaktigt vit, lös och kornig jordart, ofta rik på snäck- och musselskal. Det har uppkommit genom kalkavsättning ur kalkhaltigt grundvatten och har huvudsakligen bildats i sjöar, i vilka grundvattnet gått i dagen. Bleket bildar sålunda ofta tunnare lager i torvmarkerna under torven (prof 153). Kalkhalten ligger vanligen mellan 80 och 90 % kalciumkarbonat.

Där det kalkhaltiga grundvattnet går i dagen på sluttningar, uppkommer kalkavsättningar på markytan. Väster om Hurva och vid profil 214 finns en ganska rikt givande källa, och på sluttningen nedanför denna förekommer bleke inom ett långsmalt område av 200 m längd med en mäktighet av i allmänhet 0.4 m, ställvis närmare 1 m. Ovanpå bleket ligger ett ytlager av någon decimeter mullrik leryttja eller mulljord. Bleket underlagras av moränsandlera.

I norra delen av Klemedstorps ägor har på härvarande sluttning funnits två små områden med bleke. Genom källornas utdikning och odlingen kan dessa förekomster numera ej återfinnas. Invid märgeltaget 250 m nordväst om Gustavsfält förekommer under 20 cm matjord 10 cm bleke och därunder 30 cm stenigt grus på moränsandlera.

Jordmån

Alltsedan istiden har en del omvandlande processer ägt rum i markens yt-skikt, den s. k. jordmånen. Genom den långsamt försiggående kemiska vitteringen i matjorden och övre delen av alven har mineralpartiklar sönderdelats, varvid vittringsprodukter, som innehåller kiselsyra, järn och aluminium samt växtnäringsämnen, uppkommit.

Två huvudtyper av jordmån kan särskiljas, brunjord och podsol. I brunjordsgår ej med sjunkvattnet nedåt i profilen, utan anrikas i huvudsak i de övre profilen är urlakningen i marken ganska obetydlig, och vittringsprodukterna markskikten, varför någon utpräglad urlakningshorisont ej förekommer. Denna jordmånstyp förekommer i de lerhaltiga och täta samt därigenom vattenhållande jordarterna.

De vattengenomsläppliga sandjordarna och den något genomsläppliga moränsanden, framför allt på backar, uppvisar däremot en podsoljordmån, dvs. urlakningsjordmån. Här kan sålunda i markprofilen urskiljas överst ett tydligt urlakningsskikt, blekjorden, och därunder ett mer eller mindre rostfärgat anrikningsskikt, rostjorden. I detta fall är jordmånen en järnpodsol.

I sandjord vid Västraby uppmättes följande markprofil (prof. 428) i härvarande åker.

Måttligt mullhaltig sand, blekjord	0—30	cm
Gulfärgad, rostanrikad sand med ortstenar mellan 35 och 65 cm, rostjord	30—65	»
Något gulfärgad sand, svag rostanrikning	65—110	»
Ljusgrå sand, oförändrad jordart, kalkhaltig från 140 cm.....	110—280	»
Troligen morän	280—	

I denna vattengenomsläppliga jordart finns sålunda ett tydligt urlaknings-skikt, som utgöres av matjordslagret. Sandkornen är här ljusa och ej rostfärgade. Därunder följer ett utpräglat anrikningsskikt mellan 30 och 65 cm under markytan, där sandkornen är överdragna med en rosthinna. Delvis har rost-anrikningen varit så kraftig, att sandjorden hopkittats till smärre stenar, ortstenar eller s. k. »järngrus». I speciellt denna profil har dessutom en svag rost-anrikning i sanden gått ända ned till 110 cm djup, där den oförändrade jordarten vidtager, bortsett från kalkurlakning till 140 cm.

I moränsanden, som är en semipermeabel (halvgenomsläpplig) jordart, finns oftast inget tydligt homogent anrikningsskikt. Matjorden utgör även här urlakningsskiktet. Under detta har rostanrikningen i huvudsak skett fläckvis i alven, i det att smärre ortstenar av 1—3 cm storlek uppkommit i övre delen av densamma ned till ca 50 cm djup. Däremot är alven i övrigt ej eller mycket obetydligt rostanrikad (prof. 362). Järnet har här företrädesvis vandrat ned med sjunkvattnet längs rotkanaler eller utefter stenar.

Ortsten i moränsanden förekommer i små backar eller upphöjningar av marken inom långsträckta eller mera rundade småområden av i allmänhet 10 à 20 m storlek, men ibland upp till ca 1/4 ha. Enär ortstenarna ligger i övre delen av alven, kommer de vid plöjning ofta upp i matjorden. Betor lär knappast kunna odlas, och klöver och vete anses ge sämre skörd.

De mjäliga och lerhaltiga moränerna, som förekommer i nordvästra hörnet av kartbladet, är mycket täta och svårgenomsläppliga jordarter i jämförelse med moränsanden. Rostkonkretionerna, som består av genom rostanrikning sammankittade mjäla- och mopartiklar, är här avsevärt mindre och endast av några få millimeters storlek. I moränmjälleran i profil 4 förekommer sålunda spridda rostkorn från 0—35 cm i såväl matjord som alv, dock glesare i alven. I den leriga, mjäliga moränmon i skogsmarken vid profil 1 utgöres urlakningsskikten av den leriga mulljorden av 4 cm tjocklek och den 5 cm tjocka, gråvita blekjorden. Därunder var jordarten vitgrå med svag rostanrikning i form av rostkorn och rostfläckar.

Jordarterna ur jordbrukssynpunkt

SAMMANSÄTTNING OCH FYSIKALISK BESKAFFENHET

Skiffer-urbergsmorän. Jordarter tillhörande skiffer-urbergsmoränen är de avgjort dominerande på kartbladet. Lerhalten är växlande från svagt lerig morän till moränleror beroende på hur mycket skiffermaterial, som ingår. Stenigheten är i regel hög, »kamper», och stenarna består i huvudsak av urberg. Bland karakteristiska stenar kan dessutom särskilt omnämnas spräcklig flinta och större eller mindre skifferstycken.

Den svagt leriga, sandiga moränen eller **moränsanden** (grovmoig—moig moränsand) har den största utbredningen. Sanden är den dominerande korngruppen och ingår med omkring 55 % i finjorden (partiklar mindre än 2 mm). Inom denna korngrupp är mellansanden den övervägande med ca 35 % av finjorden. Grovmo ingår med 25 och finmo med 10 %. Mjälän ligger under

10 % och lerhalten vid 6 à 7 %, allt beräknat i procent av finjorden. Den lerhalt, som erhållits vid slammingsanalysen, är sålunda jämförelsevis hög i förhållande till hygroskopiciteten och jordartens plasticitet, vilket beror på det ingående skiffermaterialet. Halterna av block sten och grus är jämförelsevis höga, men några bestämningar därav har ej gjorts.

Enligt de utförda kornstorleksanalyserna (tab. 2) är moränsandens sammansättning genomgående densamma ned till åtminstone 1 m djup, upptill dock något finkornigare på grund av vittringen. Den är sålunda ej grövre i de yttligare lagren, varför någon typisk ytmorän i kornstorlekshänseende ej förekommer. Däremot är moränen lös och jämförelsevis lucker ned till ofta 6 à 7 dm djup beroende på inverkan av frost, växtrötter m. m. Därunder är moränen hårt packad och tät.

Matjorden är en måttligt mullhaltig moränsand («kampermylla» eller »grusmylla på grusbotten») med en mullhalt av i allmänhet 4 à 5 (3—6) % av finjorden. Matjordslagrets djup varierar i regel mellan 20 och 25 cm.

Moränsanden är en lättbrukad och i sig själv lättdränerad jord, som i stort sett tål såväl torka som regn ganska väl. Den behåller markfuktigheten ganska länge, men å andra sidan är den dock något beroende av väderleken. Inträffar vår- och försommartorka, blir skörderesultatet på backarna och övre delen av sluttningarna sämre.

Råg och potatis anses gå bäst till. Däremot odlades, åtminstone förr, ej höst-vete. Klövern ger i allmänhet god skörd med undantag för torrår. Sockerbetorna kan ge tämligen gott skörderesultat. Jorden är ej flygbenägen. Skorpbildning och uppfrysning förekommer ej. På grund av den låga lerhalten och den sålunda lägre förmågan att kvarhålla växtnäringssämnen behöver moränsanden gödslas oftare än de mera lerhaltiga moränjordarna. Inom moränsandområdena förekommer fläckvis ortstensbildningar (jfr Jordmån).

Stora områden synes ha uppodlats så sent som omkring 1860—1870. De var förut antingen skogbärande eller fäladsmarker. Kolanrikningar i matjorden efter kolmilor eller svedjor påträffas här och var. Vid odlingen upptogs marktorvorna, torkades och brändes. En del områden odlades något senare eller i slutet av 1800-talet. Mycket sten och block borttogs före odlingen och lades i gärdesgårdar eller stenhögar eller användes för byggnadsändamål. En del block grävdes ned på minst en alns djup.

M o r ä n m o n. Moränmon skiljer sig från moränsanden därigenom att halterna av grovmo och finmo är något större än sandfraktionerna. Sanden och mon ligger sålunda vardera vid omkring 40 % av finjorden. Mjåla- och lerhalterna är desamma som för moränsanden. Skillnaden i fråga om sammansättningen är sålunda ej stor. Typisk moränmo med hög finmohalt synes i allmänhet ej förekomma, varför bladområdets moiga morän bör benämnas *s a n d i g m o r ä n m o*.

Den moiga moränen sättes ur jordbrukssynpunkt avgjort före den sandiga moränen och närmar sig ifråga om jordvärdet den leriga moränen. En viss igenslamning och skorpbildning förekommer, varvid skorpan dock är mycket lös.

Den moiga och den sandiga moränen har ej erhållit särskilda beteckningar på kartan på grund av att det vid rekognosceringen varit svårt att särskilja dem, enär talrika övergångstyper finns. Moränmon synes också endast förekomma inom några smärre områden. Kartbladets svagt leriga morän är sålunda i stort sett en moränsand eller grovmoig moränsand. Dock förekommer en del variationer. Fläckvis finns sålunda mera sandiga och grusiga och därigenom torrare moräntyper, under det att moränen inom andra småområden är av en moigare och mera vattenhållande typ.

Under det att moränsanden oftast förekommer på backarna, ligger den leriga moränsanden och moränsandleran i regel i sänkorna. Dessa benämnes i trakten vanligen lerjord eller sandlera. De har samma sammansättning som moränsanden med undantag av att lerhalten ökat till maximalt ca 20 à 25 % på i huvudsak sandens bekostnad. Stenigheten är mindre än på moränsanden.

Eftersom de ofta ligger i sänkor är mullhalten vanligen 5—6 %. Ganska ofta är matjorden mullrik med mullhalten 7—8 %. De är bättre åkerjordar än moränsanden, ger större skördeutbyte särskilt med hänsyn till kärnskorde, står sig bättre under torrår, men kräver effektiv dränering. På grund av den låga halten av finmo och mjåla förekommer knappast skorpbildning i ytan.

Mjålskiffermorän. I motsats till de sandiga och grovmoiga moräntyperna har den mjåliga skiffermoränen en hög halt av mjåla och finmo («mjålsand»). Jordarterna är här lerig moränmo, lerig moränmjåla och moränmjällera. Sand- och grovmohalterna är sålunda låga, 15 resp. 10 %, under det att mjålahalten är hög, ca 35 %, och lerhalten ligger vid omkring 15—25 %. Större delen av sanden och grovmon hos de sandiga moräntyperna har sålunda ersatts med mjåla och finmo, vilket gjort att de mjåliga moränerna fått helt andra fysikaliska egenskaper än de sandiga.

Den mjåliga moränen («skogslera» eller «vitlera») är besvärlig ur jordbrukssynpunkt, särskilt på backarna. Den måste passas på dag och timme på våren för bearbetning och sådd, enär den torkar ut fort och därvid blir hård och kompakt samt får vid plöjningen en kokig struktur. I samband med regn slammar den till i ytan och bildar skorpa. Inträffar skorpbildning efter sådden, kan brodden ofta ej komma upp förrän skorpan brutits sönder. Igenlamningen försvårar också markens genomluftning. Uppfrysning förekommer. De ogynnsamma fysikaliska egenskaperna visar sig särskilt ofördelaktiga beträffande sockerbetsodlingen. En hög mullhalt upphäver eller minskar hopslagningen.

Gyttjelera. Området med gyttjelera i östra delen av Brååsänkan är i jordartshänseende ganska ojämnt. Sand förekommer fläckvis. Inom vissa områden synes gyttjeleran vara självdränerande på grund av sprickor i alven och är därför ej täckdikad. Den torkar i detta fall fort upp på våren. På vissa ställen har uppgivits, att leran är täckdikad eller skulle vara i behov av dikning. Vattenståndet i ån är ofta högt. Ängsmarkerna översvämmas tidvis.

Dyig lera. Den dyiga leran i Brååsänkan skiljer sig från gyttjeleran ge-

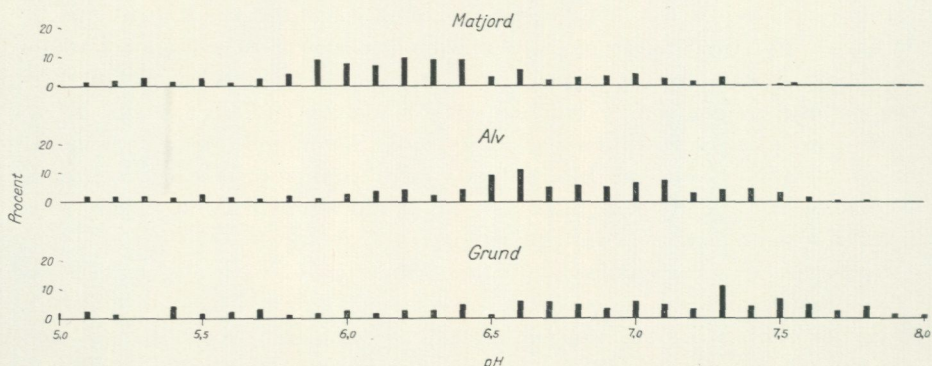

Fig. 3. Markreaktion, pH, i skiffer-urbergsmoränen.

nom mörkare färg, mörkgrått, och genom det tydliga sandinslaget i den dyiga lättleran och mellanleran. Där dyig styv lera förekommer i alven, är denna ofta sönderfallen i pärningar och därigenom ganska genomsläpplig.

MARKREAKTION, FOSFOR, KALIUM OCH KVÄVE

Jordproven insamlades under åren 1935, 1936 och 1940. De kemiska analyserna utfördes först flera år senare.

Markreaktionen i matjorden varierar mellan pH 5.0 och 7.5 och ligger i allmänhet mellan 5.8 och 7.1 (fig. 3). Reaktionen kan sålunda vara sur, neutral eller något basisk. Reaktionstalet stiger nedåt i markprofilen och ligger i alven (ca 40 cm) oftast mellan 6.0 och 7.5 och i grunden (ca 80 cm) mellan 6.4 och 7.8.

Enär skiffer-urbergsmoränen till en del bildats av kalkhaltiga bergarter, bör den ursprungligen ha varit kalkhaltig och haft basisk reaktion i hela markprofilen. På grund av den sedan istiden fortgående vittringen och urlakningen har emellertid kalken till större delen tvättats bort i de ytligare jordlagren. Numera påträffas den kalkhaltiga moränen i allmänhet först på ett djup av omkring 1.5 m under markytan. Den s. k. kalkgränsen är emellertid beroende på topografi och jordart. I sänkor och i relativt lerhaltiga och därigenom tätare jordarter ligger sålunda kalkgränsen högre, stundom på 0.5—1 m djup. På backarna ligger den däremot djupare. Kalkhalten i de djupare, ej urlakade moränlagren synes variera mellan 5—20 % (CaCO_3).

I skogsmarken och i övrigt ej odlad jord synes pH-värdena i regel ligga lägre än i åkrarna nämligen mellan 4 och 5. Åkrarnas högre pH-värden beror på kalkning och gödsling.

Enligt gällande normer för kalkning och gödsling innebär pH lägre än 6.5, att kalkbehov oftast föreligger i de fall fosfattillståndet ej är fullt tillfredsställande. Detta inträffar för något mer än halva antalet matjordsprov. Kalkning brukar i föreliggande fall rekommenderas med ca 2 ton bränd kalk (CaO) per ha (Statens lantbrukskemiska kontrollanstalt, »Förklaringar till markkartan» 1955).

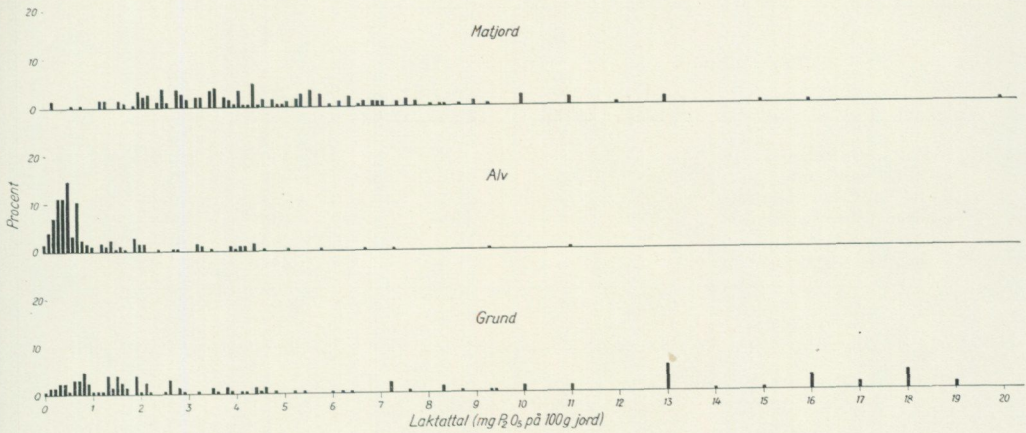

Fig. 4. Lättlöslig fosforsyra i skiffer-urbergsmoränen.

Fosfor. Laktattalet eller halten lättlöslig fosforsyra, uttryckt i mg P₂O₅ på 100 g jord, för skiffer-urbergsmoränen framgår av fig. 4. Variationerna är ganska stora, men de vanligaste laktattalen beträffande matjord (0—20 cm), alv och grund är ungefär följande.

Matjord	2.0—6.5
Alv	0.1—2.0
Grund	0.4—3.0

Alven har en lägre halt av lättlöslig fosforsyra än matjorden och grunden, vilket torde bero på att växtrötterna under årtusendens lopp upptagit en hel del fosforsyra från alven, utan att denna erhållit motsvarande kompensation. Härtill torde komma att fosforsyran till stor del fastlagts i alven på grund av anrikning av seskvioxider (rostutfällning etc.), varvid fosforsyran bindes, så att den blir svårlöslig. Den något högre fosfathalten i matjorden beror i huvudsak på gödning. Grunden visar mycket stora variationer.

Med ledning av laktattalet kan fosfatvärdet (kg P₂O₅ i matjordslagret per ha till 20 cm) samt fosfatklassen beräknas enligt Markkarteringsnämndens föreskrifter. Provtagningsdjupet har genomgående varit 20 cm. Medelvärde för volymvikten torde uppgå till 1.35, korrektionsfaktorn för det vanligaste pH-talet (6.2) är 0.95 samt jordartsfaktorn för moränsanden, som är svagt lerig, 1.3 och för den leriga moränsanden 1.6. Halten av grus och sten har antagits vara 25 volymprocent.

För den måttligt mullhaltiga moränsanden och den leriga moränsanden, vilka är kartbladets vanligaste matjordstyper, torde fosfattillståndet ur växtnäringssynpunkt vara ungefär följande, tab. överst sid. 24.

Fosfattillståndet är sålunda oftast otillfredsställande, dock delvis ej fullt tillfredsställande. För enstaka åkrar synes dock fosfattillståndet vara ganska tillfredsställande.

Kalium. Kalitalet eller halten lättlösligt kali, uttryckt i mg K₂O per 100 g

Fosfattillstånd	Fosfatklass	Laktattal	
		Moränsand	Lerig moränsand
Mycket otillfredsställande	I a	0—3.0	0—2.4
Otillfredsställande	I b	3.1—6.0	2.5—4.9
Ej fullt tillfredsställande	II a	6.1—12.0	5.0—9.7
Ganska tillfredsställande	II b	12.1—18.0	9.8—14.6
Tillfredsställande	III a	18.1—24.0	14.7—19.5
Fullt tillfredsställande	III b	> 24.0	> 19.5

jord, framgår av fig. 5. De vanligaste kalitalen beträffande matjord, alv och grund är ungefär följande.

Matjord	3—9
Alv	2—8
Grund	3—8

Kalihalten är sålunda ungefär densamma i hela markprofilen. Den följer dessutom i stort sett lerhalten.

Med ledning av kalitalet kan kalivärdet (kg K_2O i matjordslagret par ha till 20 cm) samt kaliklasserna beräknas. Provtagningsdjup, volymvikt och procenthalten av grus och sten är desamma som vid beräkning av fosfatvärdet. Korrektionsfaktorn för pH vid pH 6.2 är 1.1.

För den måttligt mullhaltiga moränsanden och den leriga moränsanden torde kalitillståndet vara ungefär följande.

Kalitillstånd	Kaliklass	Kalital
Mycket otillfredsställande	I a	0—3.4
Otillfredsställande	I b	3.5—6.7
Ej fullt tillfredsställande	II	6.8—13.5
Tillfredsställande	III a	13.6—26.9
Fullt tillfredsställande	III b	> 26.9

Kalitillståndet är sålunda oftast otillfredsställande och delvis ej fullt tillfredsställande. Den jämförelsevis låga kalihalten beror sannolikt av den låga lerhalten.

Kväve. Kvävehalten sammanhänger i stort sett med mullhalten. Mulljordar och mycket mullrika jordar saknas praktiskt taget, varför kvävegödsling alltid torde vara lönande.

Vid studiet av markkartor från såväl 1930- som 1940-talet för en del gårdar har det visat sig, att vissa gårdar eller endast vissa åkrar varit uppkalkade eller uppgödslade. I allmänhet har dock jorden visat brist på fosfat, under det att kalihalten varit växlande. På de gårdar, där markkartering ej gjorts eller har utförts för länge sedan, är det av stor betydelse att en dylik göres med hänsyn till att stora variationer kan förekomma till och med inom ett och sam-

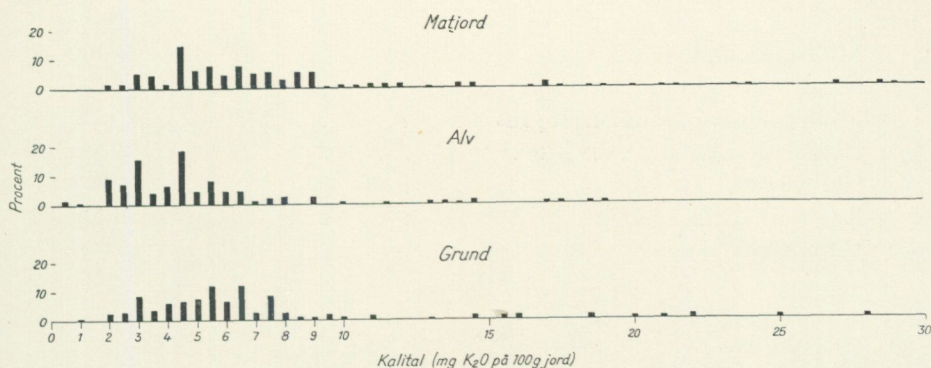

Fig. 5. Lättlösligt kali i skiffer-urbergmoränen.

ma skifte och enär närsaltinnehållet i marken kan avsevärt förändras på något eller några tiotal år.

JORDVÄRDERING

I anslutning till vad i tidigare kartbladsbeskrivningar anförts, lämnas ett förslag till en ungefärlig värdering av de olika jordartstyperna, varvid de anförda jordvärdena är att anse som ett slags relativtal. Det är emellertid icke enbart jordarten, som är avgörande för en jords bonitet, utan härvid inverkar ett flertal omständigheter såsom matjordens djup och mullhalt, topografin (backar, sänkor, sydslutning etc.) samt framför allt gödsling och dränering. Dessa förhållanden är mycket varierande.

Det är svårt att bedöma mjälskiffermoränens värde i förhållande till skiffer-urbergmoränen. Den förra ställer mycket stora fordringar på en rationell skötsel, särskilt med hänsyn till bearbetningen och bibehållandet av matjordens mullinnehåll.

Förslag till relativa jordvärden

	Kr/ha
<i>Skiffer-urbergmorän</i>	
Moränlera (moränmellanlera-moränsandlera)	2 000
Lerig moränsand	1 800
Moränsand, planare mark	1 600
» backar med ortsten	1 400
<i>Mjälskiffermorän (på backar avsevärt sämre)</i>	
Moränlera (moränmjällera)	1 800
Lerig moränmjäla	1 700
<i>Sjö-, å- och isälvs sediment</i>	
Sjölorer (sandlera, molera, mellanlorer, styv lera)	2 000
Lerig sand, lerig mo	1 800
Mojordar (grovmo och finmo)	1 500
Sand på lera	1 500

	Kr/ha
Mullrik sand, dyig sand	1 400
Något-måttligt mullhaltig sand	1 200
Mullfattig sand, mullfattigt grus	600
Dyig lera	2 000
Gyttjelera	1 700
Kärrtorv	1 200
Vitmosstorv (ej odlad)	600

DRÄNERING

De första täckdikningarna inom kartbladsområdet synes ha utförts på 1870- till 1880-talet. Tidigare fanns öppna diken (tegdiken) och troligen rent lokalt även vissa stendiken. De äldre täckdikningsplaner, för vilka i det följande redogöres, har uppgjorts av lantbruksingenjören Philip Åkerman. Tegelrör användes, 1 1/2" till grendikena och 2—5" till stamdikena. Avståndet mellan grendikena var 14.3 m (48 fot) och djupet 1.2 m. Täckdikena lades i fallets riktning, längsdränering, och var ofta mycket långa.

Den gamla täckdikningen synes vara väl utförd, och bakfall i grendikena torde ej ha förekommit. Dikningen anses i flera fall ännu fungera bra, medan den i andra fall synes vara otillfredsställande.

På Pugerups Södergård finns en täckdikningsplan uppgjord 1871. Äspingegården har flera täckdikningsplaner från 1870—1876. Dessutom finns här utförliga redogörelser för dikningskostnaderna. Dikningen utfördes 1875—1879 och kostade 24 kr per ha. De längsta grendikena var 212 m långa. Dikningen lär fortfarande fungera, och rören skulle ej vara igenslammade. Däremot lär på grund av nedträngande betrötter eller tjäle vissa rördiken ha måst läggas om.

Kristinetorps täckdikning var färdig omkring 1882 efter plan uppgjord 1871 och med dikesavståndet 14—16 m. Dikningen lär fortfarande fungera bra.

Täckdikningsplanen för Löberöds gård är ävenledes från år 1871. Nivåkurvor med 1 fots höjdskillnad är inlagda. Enstaka stamdiken, men ej grendikena, lär ha slammat igen och måst läggas om.

Trulstorps egendom var färdigdikad omkring 1881 efter plan 1871. En del kompletteringar och omdikningar har gjorts, men i övrigt skulle dräneringen fungera bra. Täckdikensrören gjordes på tegelbruket, som då anlades. En del rör skulle ha fallit sönder på grund av vittring och ej genom sönderfrysning.

Under innevarande århundrade har flera nya dräneringar utförts, varvid använts tegelrör med 50 mm diameter. Avståndet mellan grendikena synes i allmänhet liksom tidigare vara 14 m. I stället för längsdränering användes tvärdränering, där grendikena ligger i sned riktning mot fallet.

Vissa jordbrukare anser, att moränsanden ej behöver täckdikas. Nederbördsvattnet sjunker genom den övre, lösa delen av moränen ned till den hårt packade bottenmoränen, som ligger på ca 6 à 7 dm djup, och rinner sedan ovanpå detta täta lager i markens lutningsriktning ned mot en sänka. Backar och

ryggar av moränsand synes därför ej vara i behov av täckdikning, under det att dränering är erforderlig i sänkorna och på nedre delen av sluttningarna.

Jordarternas industriella användning (tegelera)

På gården Lunnarne i södra delen av kartbladet Bosjö kloster fanns tidigare ett tegelbruk. Lertaget låg i själva kartbladskanten 2 km nordost om Gudmuntorps kyrka. Leran, som utgöres av glacial styv lera, har ställvis en tjocklek av 1.5 m. Här och var går moränblock i dagen. Kalkkonkretioner, som uppkommit genom kalkurlakning och kalkens avsättning längs rötter, förekommer i leran. De förorsakade, att teglet ibland sprängdes sönder. Såväl murtegel som dräneringsrör har framställts.

Grevlunda tegelbruk ligger i Brååsänkan. Två profiler från lertaget år 1947 (prof. 74 och 5 m därifrån 74 a) uppmättes. Med undantag för matjorden och sanden användes hela profilen ned till 1.1 m under markytan för tegelframställning. Den undre leran användes i huvudsak till rörtegel, och i övrigt framställes murtegel. Lerorna är ej kalkhaltiga men något gyttjeblandade och dygiga. Lagerföljden synes vara mycket varierande (jfr även prof. 225 från ett lertag år 1936).

Vattentäkter

Källor. Vid rekognosceringen har sju källor påträffats och utmärkts på kartan.

Vid Rövarekulan och 200 m söder om restaurangen finns ungefär mitt på västra dalsluttningen en källa med en vattenmängd av ca 300 l/tim. I övrigt förekommer här och var i dalgången mindre källsprång, som givit upphov till små översilningstorvmarker med tunt torvtäcke. Källan på Pinedalens östra sluttning 500 m sydost om Gudmuntorps kyrka lämnar ungefär samma vattenkvantitet som den vid Rövarekulan.

På södra dalsluttningen ned emot Brååsänkan bör av topografiska skäl grundvattentillgången vara riklig. En kontinuerlig grundvattenström på ringa djup under markytan bör förefinnas på grund av höjdpartierna ovanför. Vattentillgången minskas dock därigenom att såväl jord- som berglager är täta och svårgenomsläppliga. Här och var går dock grundvattnet i dagen och bildar källor, som i regel givit upphov till mindre torvmarker.

Vid Klemedstorps gård finns några källor, som tillgodoser gårdens vattenbehov. Källan söder om bränneriet och järnvägen i Hurva är rikt givande, ca 4 000 l/tim. Källan vid profil 214 väster om Hurva har givit upphov till den långsträckt blekeavlagringen nedanför.

Schaktbrunnar (delvis sprängda brunnar). De grävda brunnarna är 3—10 m djupa. De är nedschaktade i morän, som är en tät och svårgenomsläpplig jordart, varför brunnarna ofta är s. k. tärwaterbrunnar, som sinar under torr-

perioder. Ibland går de ned i underliggande skifferberggrund och får sitt vatten antingen i gränsytan mellan moränen och skiffern eller i sprickor i skiffern. De på fig. 1 angivna siffrorna för jordlagrens mäktighet har i regel erhållits från uppgifter angående brunnarna. Vattentillgången är ofta otillräcklig, i synnerhet i de grundare brunnarna.

De brunnar, som ligger på sluttningar nedanför höjdområden och i lägre sänkor, håller däremot ofta vatten. Såsom exempel kan anföras brunn nr 11, Ö. Hunsäng (tavla 1, tab. 3), varifrån vattenledning med självtryck går till fem nedanför liggande fastigheter.

Borrbrunnar. Då tillräckligt med vatten ej erhålles i jordlagren eller övre delen av berggrunden, finns ingen annan utväg än att göra djupare borrhningar i berget. Kartbladsområdets berggrund hör emellertid till den sämre berggrunden ur vattenanskaffningssynpunkt.

Lerskiffern är en tät och föga sprickig bergart. Kågerödsformationens sandstenar är i regel tämligen osorterade och leriga och därigenom ganska täta. De vattenmängder, som erhållits i de relativt få djupa borrbrunnarna inom bladet, synes ha varierat mellan 500 och 1 500 l/tim., vilket är relativt små vattenmängder.

Profil nr	Jordprov nr	Jordart	Gene- tisk be- teck- ning	Djup under mark- ytan i cm	W _h	Gl	H	W _h min	pH	K	L	k	Tab. 2
27	27	Måttl. mullh. moränsand 0—23	Sk U	0—20	4.3	6.3	5	1.7	6.2		1.6	5.5	
	28	Moränsand 23—70	»	30—40	4.0	4.5	3	2.2	6.2				
	29	Lerig moränsand 70—85	»	70—80	2.2	1.3	—		5.2				
30	30	Mullrik lerig moränsand 0—25	»	0—20	5.9	8.1	7	2.8	5.5				
	31	Moränmolera	»	30—40	3.3	1.6	—		6.5		0.3	5.5	+
	32	» 25—90	»	70—80	3.2	1.1	—		7.3		13	4.5	+
		» kalkh. 90—100 +	»										
33	33	Måttl. mullh. moränsand 0—22	»	0—20	3.9	5.9	5	1.6	5.6				
	34	Lerig moränsand 22—50	»	30—40	2.5	2.2	0.5	2.2	5.3				
	35	Moränsandlera 50—100 +	»	70—80	2.9	1.4	—		5.7				
36	36	Ngt mullh. lerig moränsand 0—30	»	0—20	3.9	4.3	3	2.6	5.5		5.3	2	
	37	Lerig moränsand	»	30—40	3.0	2.7	1	2.4	5.8				
	38	» » 30—100 +	»	70—80	2.6	1.9	0.5	2.4	6.0				
39	39	Måttl. mullh. moränsandlera 0—30	»	0—20	6.0	7.9	6	3.2	6.8		4.4	3	
	40	Moränsandlera	»	35—45	3.5	1.5	—		7.4		1.6	3	
	41	» » 30—100 +	»	70—80	3.1	1.1	—		7.5		13	2.5	
42	42	Måttl. mullh. lerig moränsand 0—22	»	0—20	4.5	6.1	5	2.3	6.3				+
	43	Lerig moränsand 22—60	»	30—40	2.5	1.3	—		6.8		0.1	5.5	+
	44	Moränsandlera 60—100 +	»	65—75	3.5	1.3	—		6.8		0.1	8	+
45	45	Måttl. mullh. moränsand 0—22	»	0—20	4.0	5.1	4	2.0	6.6				
	46	Moränsand	»	30—40	2.4	1.9	1	1.9	7.3				
	47	» 22—80	»	65—75	1.9	1.2	—		7.2		1.6	5	
		Moränsandlera 80—100 +	»										
48	48	Måttl. mullh. moränsand 0—25	»	0—20	3.5	4.4	3	1.9	6.6				
	49	Moränsand.	»	30—40	1.5	1.5	0.5	1.3	7.3				
	50	» 25—100 +	»	70—80	1.7	1.3	—		7.3		2.8	6	
51	51	Ngt mullh. moränsand 0—26	»	0—20	3.2	3.5	2.5	2.0	5.9				
	52	Moränsand.	»	30—40	2.5	1.9	1	2.0	6.4				
	53	» 26—100 +	»	70—80	2.0	1.5	0.5	1.8	6.3				
54	54	Måttl. mullh. lerig sand 0—30	F	0—20	4.3	5.4	4	2.5	6.9				
	55	Dyg sandlera 30—60	»	30—40	5.3	5.5	4	3.7	7.1				
	56	Lätt mellanlera 60—95	Sg	70—80	4.4	2.2	—		7.3				
		Mellansand 95—100 +	»										
57	57	Måttl. mullh. lerig moränsand 0—25	Sk U	0—20	4.2	5.1	4	2.5	6.4				
	58	Moränsand 25—60	»	30—40	1.9	1.5	0.5	1.7	7.0				
	59	Moränsandlera 60—100 +	»	70—80	3.3	1.5	—		7.8				
60	60	Måttl. mullh. moränsand 0—22	»	0—20	3.3	4.6	4	1.8	6.8		5.6	4	
	61	Moränsand 22—55	»	30—40	1.9	1.6	0.5	1.6	6.4				
		Moränsandlera 55—65	»										
	62	Lerig moränsand 65—100 +	»	70—80	2.6	1.4	—		5.7		1.9	6.5	
63	63	Måttl. mullh. moränsand 0—40	»	0—20	3.2	6.0	5	0.8	5.8				
	64	Moränsand 40—60	»	40—50	1.9	1.9	1	1.4	5.6				
	65	Mellansand 60—90	Gb	70—80	0.5	0.5	—		6.5		0.3	3	+
		Moränsand 90—100 +	Sk U										
66	66	Måttl. mullh. gyttjig lätt mel- lanlera 0—20	F	0—20	7.5	8.1	6	5.0	6.0		2.1	4.5	
	67	Gyttjig lätt mellanlera 20—30	»	20—30	6.0	3.7	1	5.5	6.8				
		Sand 30—90	Sp										
		Lättlera 90—100 +	»										
68	68	Måttl. mullh. moränsand 0—25	Sk U	0—20	3.2	4.1	3	1.7	6.2				
	69	Moränsand.	»	30—40	1.7	1.9	1	1.3	6.6				
	70	» 25—100 +	»	70—80	1.4	1.1	—		6.8				
71	71	Måttl. mullh. moränsand 0—25	»	0—20	4.2	6.4	5	1.6	6.0				
	72	Moränsand.	»	30—40	1.4	1.3	—		6.0				
	73	» 25—100 +	»	70—80	0.7	0.5	—		6.4				

Profil nr	Jordprov nr	Jordart	Gene- tisk be- teck- ning	Djup under mark- ytan i cm	W _h	Gl	H	W _h min	pH	K	L	k	Tab. 2
106	106	Måttl. mullh. gyttjig lerig mo 0—20	Sp	0—20	5.1	6.6	5	2.7	5.1				
	107	Gyttjig lerig mo 20—50	»	30—40	3.8	3.9	2.5	2.7	5.6		0.2	4.5	
	108	Molera 50—100 +	»	70—80	3.3	2.1	—		5.9				
109	109	Måttl. mullh. mjälig sandlera 0—20	»	0—20	5.5	6.4	4	3.5	6.0				+
	110	Mjälig molera 20—100 +	»	30—40	5.0	3.4	1	4.6	5.5				+
111	111	Måttl. mullh. moränsand 0—20	Sk U	0—20	3.5	5.2	4	1.5	5.3		3.0	2	
	112	Moränsand	»	40—50	1.9	1.7	0.5	1.6	5.5		4.1	1	
	113	»	»	80—90	1.0	0.8	—		5.6		1.3	3	
	114	»	»	145	0.6	0.6	—		5.9				
	115	» 20—250 +	»	235	0.6	0.6	—		6.2				
116	116	Måttl. mullh. lätt mellanlera 0—22	S	0—20	7.2	7.8	5	4.8	6.2		4.5	5.5	
	117	Mycket styv lera	»	30—40	10.3	3.4	—		7.4		0.7	5	
	118	» » 22—100 +	»	70—80	11.0	4.8	—		7.0		0.4	4.5	
119	119	Måttl. mullh. moränsand 0—30	Sk U	0—20	3.5	4.8	4	1.7	6.4		4.6	3	
	120	Moränsand 30—65	»	30—40	1.6	1.5	0.5	1.4	6.5		1.9	2.5	
	121	Lerig moränsand 65—100 +	»	70—80	2.9	1.3	—		6.6		1.5	6	
122	122	Måttl. mullh. moränsand 0—22	»	0—20	3.4	4.8	4	1.6	6.6		13	28.5	
	123	Moränsand	»	30—40	2.4	2.6	1.5	1.6	7.4				
	124	» 22—100 +	»	70—80	1.3	1.3	—		7.3		3.9	6.5	
125	125	Mullrik moränsand 0—25	»	0—20	4.7	7.3	6	1.4	6.1		4.4	4.5	
	126	Moränsand 25—70	»	30—40	2.0	1.9	1	1.6	6.8		0.5	3	
	127	Moränsandlera 70—100 +	»	70—80	3.0	1.6	—		7.1		0.7	4	
128	128	Måttl. mullh. moränsand 0—40	»	0—20	3.8	5.6	5	1.6	5.8		4.5	4.5	
	129	Moränsand 40—45	»										
	129	Lerig moränsand 45—100 +	»	45—55	3.0	1.4	—		5.5		0.4	5	
130	130	Ngt mullh. moränsand 0—25	»	0—25	2.9	3.9	3	1.5	6.0		7.4	3	
	131	Moränsand	»	30—40	1.1	1.0	—		6.7		4.4	2	+
	132	» 25—85	»	70—80	1.8	0.9	—		6.7		1.4	3.5	+
	132	Lerig moränsand 85—100 +	»										
133	133	Måttl. mullh. lerig moränsand 0—26	»	0—26	4.7	6.3	5	2.4	5.7		2.5	4.5	
	134	Lerig moränsand 26—60	»	30—40	2.6	1.1	—		7.0		3.9	5	
	134	» » , kalkh. 60— 100 +	»										
135	135	Måttl. mullh. moränsandlera 0—22	»	0—22	5.7	6.5	5	3.6	6.6		3.6	4.5	
	136	Moränsandlera	»	25—35	3.3	1.3	—		7.2		3.2	6	
	137	» 22—90	»	70—80	3.3	1.1	—		7.4		18	8	
	137	» , kalkh. 90—100 +	»										
138	138	Mkt mullrik lätt mellanlera 0—23	Sg	0—20	11.5	17.1	15	4.7	6.8		6.4	4	
	139	Sandlera, kalkh. 23—80	»	25—40	3.1	1.7	—		7.7	8	8.3	2.5	
	140	Sand 80—120 +	»	80—100	1.8	1.8	—		7.8	12	2.0	3	
141	141	Måttl. mullh. lerig sand 0—30	Sp	0—20	5.0	6.8	5	2.5	6.4		4.2	17	
	142	Dyig styv lera 30—45	»	35—45	8.7	5.4	2	7.9	6.9		0.2	5	
	143	Lätt moränmellanlera 45—55	Sk U										
	143	Lerig moränsand 55—80	»	70—80	2.0	1.1	—		7.6		16	15.5	
	143	» » , kalkh. 80— 100 +	»										
144	144	Måttl. mullh. moränsand 0—25	»	0—20	3.3	4.9	4	1.4	6.3		5.8	27	
	145	Moig moränsand 25—65	»	35—45	2.3	2.6	1.5	1.6	6.7		0.5	11.5	
	146	Moränsand 65—80	»	70—80	1.9	1.7	—		6.2		1.3	14.5	
	146	Moränsandlera 80—90	»										
	146	Lätt moränmellanlera 90—100 +	»										
147	147	Måttl. mullh. moränsand 0—25	»	0—20	2.8	4.7	4	1.0	5.4		3.0	29	+
148	148	Moränsand 25—55	»	35—45	2.2	1.9	1	1.7	5.3		4.0	17.5	+

Profil nr	Jordprov nr	Jordart	Gene- tisk be- teck- ning	Djup under mark- ytan i cm	W _h	Gl	H	W _h min	pH	K	L	k	Tab. 2
150	149	Stenig grusig sand 55—100 +	Gb	70—80	1.2	1.4	—		5.4		2.1	16.0	+
	150	Måttl. mullh. moränsand 0—25	Sk U	0—20	3.9	6.3	5	1.3	6.5		6.9	19	
	151	Lerig moränsand 25—65	»	35—45	2.3	1.3	—		7.5		0.5	13	
153	152	Moränsand 65—100 +	»	70—80	1.8	1.0	—		7.5		4.2	16	
	153	Sandig mulljord 0—35	Sp	0—20	10.6	20.6	20	0.8	6.8	0	7.6	20	
	154	Bleke 35—50	»	34—45	4.9	10.1			7.7	50	13	23	
156	155	Dyig mellanlera, kalkh. 50—100 +	»	70—80	11.2	17.2	15	5.9	7.2	0.4	8.3	19	
	156	Måttl. mullh. lerig moränsand 0—30	Sk U	0—20	4.6	6.8	5	2.3	7.1		0.2	24	
	157	Moränsandlera	»	35—45	3.9	2.3	0.5	3.7	7.3		6.7	17	
159	158	» 30—75	»	70—75	3.7	1.6	—		7.2		6.4	22	
	159	Moränsand 75—80	»										
	159	» , kalkh. 80—100 +	»										
162	159	Måttl. mullh. moränsand 0—20	»	0—20	3.5	4.9	4	1.6	6.5		2.9	5.5	
	160	Moränsand 20—60	»	25—35	2.2	1.6	0.5	1.9	7.1		0.5	2.5	
	161	Lerig moränsand 60—90	»	75—85	2.8	1.2	—		6.4		1.5	6.5	
165	162	Moränsandlera 90—100 +	»										
	162	Måttl. mullh. lerig moränsand 0—30	»	0—20	4.1	6.0	5	2.0	6.7		6.7	14	
	163	Lerig moränsand	»	35—45	2.7	1.4	—		6.5		0.4	6	
166	164	» 30—100 +	»	70—80	2.9	1.1	—		6.7		1.1	7.5	
	165	Mullrik moränsandlera 0—25	»	0—20	7.3	11.2	9	3.0	6.4		6.2	20	
	166	Lätt moränmellanlera 25—70	»	35—45	4.6	2.1	—		7.4		0.8	19	
169	167	Moränsand 70—75	»	70—80	1.9	0.8			7.3		15	21	
	168	» , kalkh. 75—95	»										
	169	Lerig moränsand, kalkh. 95—100 +	»	100	2.7	2.6	—		7.7	12	19	22	
171	169	Måttl. mullh. moränsand 0—20	»	0—20	4.5	6.0	5	2.0	6.2		2.6	7.5	
	170	Moränsand 20—55	»	30—40	1.8	1.0	—		6.5		0.2	2	
	171	Lerig moränsand 55—100 +	»										
173	171	Måttl. mullh. lerig moränsand 0—30	»	0—20	4.5	6.6	5	2.0	6.0		2.9	4.5	
	172	Lerig moränsand 30—100 +	»	35—45	2.8	1.4	—		6.9		0.3	3.5	
	173	Måttl. mullh. lerig moränsand 0—30	»	0—20	4.2	5.7	4	2.2	6.2		4.4	17	
176	174	Lätt moränmellanlera 30—65	»	35—45	4.3	2.2	—		6.7		0.1	13.5	
	175	Moränsandlera 65—100 +	»	70—80	3.5	1.3	—		6.8		0.3	15.5	
	176	Måttl. mullh. lerig moränsand 0—30	»	0—20	4.2	5.8	4	2.1	6.2		6.4	17.5	
182	177	Lerig moränsand 30—45	»	35—45	2.4	1.4	—		6.8		0.7	15.5	
	178	Moränsandlera 45—80	»	70—80	3.2	1.2			7.3		13	5	
	179	Lätt moränmellanlera 80—100 +	»										
185	179	Mullrik moränsandlera 0—30	»	0—20	6.3	8.6	7	3.2	6.6		8.3	8.5	
	180	Moränsandlera	»	35—45	3.5	2.3	0.5	3.4	6.8		0.5	14	
	181	» 30—100 +	»	70—80	3.5	1.1			7.3		18	18.5	
188	182	Mullrik lerig moränsand 0—33	»	0—20	6.0	7.8	6	3.0	7.5		11	8	
	183	Lerig moränsand	»	35—45	2.3	1.6	—		7.4		0.7	4	
	184	» 33—80	»	70—80	2.4	1.2			7.5		0.6	5	
189	184	Lätt moränmellanlera 80—110 +	»										
	185	Måttl. mullh. moränmo 0—28	»	0—20	2.3	6.6	6	1.1	5.0		6.4	7.5	+
	186	Moränsand 28—60	»	35—45	3.3	3.9	3	1.9	5.2		0.6	6	+
190	187	Moränsandlera 60—100 +	»	70—80	3.9	1.4	—		5.0		2.0	13	+
	188	Mullrik lerig moränsand 0—30	»	0—20	5.6	7.5	6	2.8	6.2		7.1	10.5	
	189	Lerig moränsand 30—50	»	35—45	2.3	1.4	—		6.8		0.2	4	
190	Lätt moränmellanlera 50—60	»											
	190	Lerig moränsand 60—100 +	»	70—80	2.4	1.0	—		6.9		4.6	6	

Profil nr	Jordprov nr	Jordart	Gene- tisk be- teck- ning	Djup under mark- ytan i cm	W _h	Gl	H	W _h min	pH	K	L	k	Tab. 2
229	229	Ngt mullh. osorterad sand 0—20	Sp	0—20	3.0	4.1	3	1.4	8.4		7.6	6.5	+
	230	Stenigt sandigt grus 20—35	»	20—35	1.7	1.9	1	1.2	6.8		3.5	3	+
	231	Moränsand 35—50 +	Sk U	40—50	1.0	0.9	—		7.3		1.2	4.5	+
232	232	Ngt mullh. moränsand 0—30	»	0—20	2.6	3.3	2.5	1.5	6.0				
	233	Moränsand	»	30—40	2.2	2.2	1	1.6	6.5				
	234	» 30—100 +	»	65—75	1.1	1.0	—		6.8				
235	235	Måttl. mullh. moränsand 0—24	»	0—20	4.2	5.8	5	1.9	6.1		5.6	11.5	
	236	Moränsand 24—60	»	30—40	1.4	1.1	—		6.5		0.5	4	
	237	Moränsandlera 60—100 +	»	80—100	3.1	1.4	—		6.8		0.9	5.5	
238	238	Mullrik moränsand 0—23	»	0—20	5.1	7.3	6	2.0	6.4		3.6	7	
	239	Moränsand 23—70	»	30—40	1.3	1.0	—		7.0		0.3	5	
	240	Lerig moränsand 70—100 +	»	70—100	2.8	1.2	—		7.3		6.2	6.5	
241	241	Måttl. mullh. moränsandlera 0—40	»	0—20	5.8	7.0	5	3.5	6.6		3.2	6.5	
	242	Moränsandlera 40—60	»	40—50	4.8	4.2	2	3.8	7.0		0.4	6	
	243	Lerig moränsand 60—100 +	»	80—100	2.6	1.1	—		7.9		3.5	5.5	
244	244	Måttl. mullh. moränmo 0—23	»	0—20	4.1	5.6	5	1.9	5.9		3.5	11.3	+
	245	Sandig moränmo 23—65	»	30—40	1.6	1.6	0.5	1.3	6.1		0.4	5.5	+
	245a	Lerig moränsand 65—100 +	»	70—100	2.3	1.4	—		6.6		1.9	7	+
246	246	Måttl. mullh. lerig moränsand 0—28	»	0—20	4.1	5.5	4	2.2	5.9		2.0	8.8	
		Moränsandlera 28—50	»	30—40	4.1	3.2	1	3.5	5.1		0.2	6.5	
		Styv moränlera 50—100 +	Sk	50—80	7.8	3.7	—		5.8		0.1	6.5	
247	247	Måttl. mullh. moränsand 0—22	Sk U	0—20	3.9	6.6	6	1.2	6.4		2.0	4.5	
	248	Moränsand	»	30—40	2.3	2.7	2	1.5	6.6		0.4	6.5	
	249	» 22—100 +	»	80—100	1.8	1.6	0.5	1.5	6.2		0.3	5.5	
250	250	Måttl. mullh. lerig moränsand 0—30	»	0—20	4.0	5.2	4	2.2	6.7		3.3	8.5	
	251	Lerig moränsand	»	30—40	2.8	2.1	0.5	2.5	7.1		0.4	5.5	
	252	» » 30—100 +	»	80—100	2.6	1.0	—		8.1		7.2	6.5	
253	253	Måttl. mullh. lerig moränsand 0—22	»	0—20	4.4	6.0	5	2.2	5.9				
	254	Lerig moränsand	»	30—40	2.5	1.3	—		6.6				
	255	» » 22—100 +	»	70—80	2.4	0.8	—		6.9				
256	256	Mullrik moränsandlera 0—32	»	0—20	6.7	8.3	6	3.7	7.1		8.7	9	
	257	Moränsandlera 32—50	»	35—45	5.4	4.9	3	4.0	7.4		1.4	4.5	
		Lerig moränsand 50—70	»										
	258	Moränsandlera 80—100 +	»	80—100	3.8	1.5	—		7.7		10	7.5	
259	259	Måttl. mullh. moränsand 0—23	»	0—20	4.0	6.1	5	1.5	6.9		11	28.5	+
	260	Moränsand	»	25—35	2.4	2.3	1.5	1.7	7.0		0.7	3	+
	261	» 23—90 +	»	40—90	1.6	1.1	—		6.6		0.8	6.5	+
262	262	Måttl. mullh. moränsand 0—35	»	0—20	2.5	5.3	4	0.5	6.2		4.4	7	
	263	Moränsand 35—85	»	35—45	1.7	1.6	0.5	1.4	6.4		1.0	6.5	
	264	Lerig moränsand 85—100 +	»	85—100	3.0	1.2	—		6.6		0.6	14.5	
265	265	Måttl. mullh. moränsand 0—28	»	0—20	4.0	6.2	5	1.5	5.9		4.8	9	
		Moränsand 28—70 +	»										
266	266	Måttl. mullh. moränsand 0—23	»	0—20	4.4	6.2	5	1.9	7.2		5.8	7	
	267	Moränsand 23—80	»	30—40	3.1	3.2	2	2.0	7.3		0.4	8	
	268	Lerig moränsand 80—100 +	»	80—100	3.0	1.5	—		6.4		1.5	5.5	
269	269	Måttl. mullh. moränsandlera 0—38	»	0—20	5.8	7.6	6	3.2	6.9		7.0	8.5	
	270	Lätt moränmellanlera	»	40—50	5.0	2.7	—		7.4		0.5	7	
	271	» » 38—100 +	»	80—100	4.1	1.5	—		7.6		7.6	7.5	
272	272	Mullrik lerig moränmo 0—29	»	0—20	5.1	7.8	6	2.0	6.0		3.6	8.5	+
	273	Lerig moränmo	»	35—40	3.2	3.1	1.5	2.4	6.2		0.7	5.5	+
	274	» 29—100 +	»	80—100	2.7	1.9	—		6.4		0.6	7.5	+
275	275	Mullrik moränsand 0—25	»	0—20	5.7	8.3	7	2.0	6.2		2.1	9	
	276	Moränsand 25—40	»	30—40	2.3	1.5	0.5	2.0	6.9		0	5.5	
	277	Lerig moränsand 40—100 +	»	80—100	2.4	1.1	—		7.3		4.5	6.5	
278	278	Måttl. mullh. lerig sand 0—20	F	0—20	5.0	6.4	5	2.7	6.7		2.5	8	

Profil nr	Jordprov nr	Jordart	Gene- tisk be- teck- ning	Djup under mark- ytan i cm	W _h	Gl	H	W _h min	pH	K	L	k	Tab. 2
	279	Dyig lerig sand 20—65	F	30—40	4,3	5.1	4	2.6	7.1		1.9	4.5	
		Stenjord 65—70	»										
	280	Lerig sand, kalkh. 70—90 + ..	Sg	75—85	2.5	1.8			6.8	5	2.4	7.5	
281	281	Måttl. mullh. moränsandlera 0—17	Sk U	0—17	5.4	7.2	5	3.0	6.9		7.6	7.5	
	282	Moränsandlera	»	30—40	3.3	1.8	—		6.9		0.2	4.5	
	283	» 17—100 +	»	80—100	3.2	1.4	—		7.0		2.9	6.5	
284	284	Mullrik moränsandlera 0—22 ..	»	0—20	6.1	8.7	7	3.0	6.5		5.6	7	
	285	Moränsandlera	»	30—40	3.8	2.2	—		7.1		0.3	9	
	286	» 22—100 +	»	80—100	3.8	1.7	—		7.5		10	9.5	
287	287	Måttl. mullh. moränsand 0—37 ..	»	0—20	4.3	6.5	6	1.6	6.2		1.7	6.5	
	288	Lerig moränsand 37—55	»	40—50	3.1	3.1	1.5	2.3	6.6		0.5	4.5	
	289	Moränsandlera 55—100 +	»	75—100	4.0	1.5	—		7.1		0	11	
290	290	Mullrik moränsandlera 0—25 ..	»	0—20	6.2	8.1	6	3.3	6.0		1.6	6.5	
	291	Moränsandlera 25—40	»	30—40	3.8	1.8	—		6.5		2.1	5.5	
	292	Lerig moränsand 40—100 + ..	»	80—100	2.8	1.1	—		7.6		17	7	
293	293	Ngt mullh. moränsand 0—30 ..	»	0—20	3.2	4.0	3	1.8	6.4		10	84	
	294	Moränsand	»	30—40	2.5	2.2	1	1.9	6.0		4.4	6.5	
	295	» 30—100 +	»	80—100	1.9	1.4	—		6.1		2.5	5.5	
296	296	Måttl. mullh. moig moränsand 0—42	»	0—20	3.2	4.2	3	1.7	6.6		5.0	5	+
	297	Moig moränsand 42—60	»	45—55	2.4	2.6	1.5	1.6	7.3		4.2	3	+
	298	Moränsand 60—100 +	»	80—100	1.3	0.9	—		7.5		3.2	4	+
299	299	Måttl. mullh. moränsand	»	0—20	3.3	5.0	4	1.4	6.2				+
	300	» » 0—42	»	30—40	2.9	4.2	3	1.4	6.9		1.5	2.5	+
		Moränsand 42—80 +	»										
301	301	Måttl. mullh. moränsand 0—22 ..	»	0—20	4.0	6.2	5	1.5	6.1		20	12	
	302	Moränsand	»	35—45	2.5	2.1	1	2.0	6.0		4.1	5.5	+
	303	» 22—100 +	»	70—80	1.3	1.0	—		6.0		0.8	2	+
304	304	Måttl. mullh. moränsand 0—29 ..	»	0—20	3.3	5.7	5	1.0	5.3		2.8	7	
	305	Moränsand	»	30—40	1.5	1.7	1	1.2	5.7		0.3	4.5	
	306	» 29—90 +	»	70—90	1.5	1.1	—		6.7		0.4	3	
307	307	Måttl. mullh. moränsand 0—35 ..	»	0—20	4.2	6.2	5	1.7	6.0		2.8	17	
	308	Moränsand	»	35—40	2.8	3.2	2	1.7	6.6		0.6	5	
	309	» 35—100 +	»	80—100	2.0	1.2	—		6.5		1.7	7.5	
310	310	Måttl. mullh. moränsand 0—30 ..	»	0—20	4.0	7.1	6	1.0	5.5		3.6	6.5	
	311	Moränsand	»	30—40	2.9	2.8	2	2.0	5.4		0.5	3	
	312	» 30—100 +	»	80—100	1.7	1.0	—		5.5		1.3	4.5	
313	313	Måttl. mullh. moränsand 0—35 ..	»	0—20	4.0	6.5	6	1.3	6.2		2.8	8.5	
	314	Moränsand 35—60	»	35—50	3.3	3.7	2.5	1.9	6.1		0.7	6.5	
	315	Lerig moränsand 60—100 + ..	»	75—100	3.0	2.2	—		6.1		0.7	2.5	
316	316	Måttl. mullh. moränsand 0—24 ..	»	0—20	3.3	5.1	4	1.3	6.9		9.0	9	+
	317	Moränsand 24—60	»	40—50	2.3	2.5	1.5	1.6	7.1		1.5	5	+
	318	» 60—100 +	»	75—85	1.3	1.0	—		6.6		0.9	3	+
319	319	Måttl. mullh. moränsand 0—26 ..	»	0—20	3.8	5.7	5	1.5	6.6		3.9	7.5	
	320	Moränsand 26—70	»	30—40	1.2	1.3	0.5	1.0	6.7		0.7	2	
	321	Lerig moränsand 70—100 + ..	»	70—80	2.5	1.2	—		6.7				
322	322	Mullrik moränsand 0—24	*	0—20	4.6	7.8	7	1.3	5.5		4.4	7.5	
	323	Moränsand 24—70	»	30—40	1.6	1.5	0.5	1.3	5.4		0.7	3	
	324	Mellansand 70—90	Gb	75—85	0.6	0.4	—		5.5		0.7	2	
		Lerig moränsand 90—100 + ..	Sk U										
325	325	Måttl. mullh. moränsandlera 0—25	»	0—20	5.6	7.2	5	3.2	5.8		2.8	17	
	326	Styv moränmellanlera 25—40 + ..	Sk	30—40	6.5	4.3	2	5.7	6.5		0.3	6.5	
327	327	Mullrik moränsand 0—22	Sk U	0—20	5.4	7.7	7	2.2	5.9		2.0	4	
	328	Moränsand 22—100 +	»	27—32	1.7	1.0	—		7.1		0.5	2.5	
329	329	Mullrik sandlera 0—27	F	0—20	7.1	9.5	8	3.6	6.3		5.4	3	
	330	Dyig lätt mellanlera 27—100 + ..	»	32—42	6.2	4.8	2.5	5.1	6.7		5.0	4.5	

Profil nr	Jordprov nr	Jordart	Gene- tisk be- teck- ning	Djup under mark- ytan i cm	W _h	Gl	H	W _h min	pH	K	L	k	Tab. 2
331	331	Måttl. mullh. moränsand 0—20	Sk U	0—20	2.6	4.2	3	1.0	5.7				+
	332	Moränsand	»	30—40	1.9	2.0	1	1.4	5.5				+
	333	» 20—100 +	»	70—80	1.6	1.0	—		5.7				+
334	334	Måttl. mullh. moränsand 0—20	»	0—20	3.5	5.2	4	1.5	5.8		2.9	4.5	+
	335	Moränsand	»	25—40	2.3	1.5	0.5	2.0	5.5		1.7	4.5	+
	336	» 20—100 +	»	75—85	2.0	1.0	—		5.5		2.2	3	+
337	337	Måttl. mullh. lerig moränsand 0—20	»	0—20	4.2	5.5	4	2.3	6.5		10	4.5	
	338	Moränsandlera 20—100 +	»	25—35	3.1	1.7	—		6.6		0.4	3.5	
339	339	Mullrik moränsand 0—22	»	0—22	3.7	7.3	6	0.5	6.2		5.8	14.5	
	340	Moränsand 22—75	»	30—40	2.6	2.1	1	2.0	6.8		0.5	2.5	
		Lerig moränsand 75—100 +	»										
341	341	Måttl. mullh. moränsand 0—20	»	0—20	4.0	5.7	5	1.7	6.2		5.4	7.5	
	342	Moränsand 20—40	»	25—35	1.7	1.0	—		6.5		0.7	2.5	
		Lerig moränsand 40—100 +	»										
343	343	Mullrik lätt mellanlera 0—20	S	0—20	9.0	11.9	9	4.8	6.2		4.5	11.3	
	344	Styv lera 20—40	»	25—35	9.1	4.6	1	8.5	7.0		0.8	6.5	
	345	Moränsandlera 40—100 +	Sk U	40—50	3.1	1.2	—		6.5		31	4.5	
346	346	Måttl. mullh. moränsand 0—21	»	0—20	3.8	5.2	4	1.8	7.1		5.6	11	
	347	Moränsand 21—85	»	30—40	1.4	1.2	—		7.2		0.8	8.8	
		Lerig moränsand 85—100 +	»										
348	348	Måttl. mullh. moränsand 0—40	»	0—20	2.5	4.6	4	0.7	7.0		8.1	11.3	
	349	Moränsand 40—100 +	»	45—55	1.4	1.1	—		7.1		1.9	3	
350	350	Måttl. mullh. moränsand 0—23	»	0—20	3.7	4.9	4	1.8	6.9		5.6	6.5	+
	351	Moränsand 23—60	»	30—40	2.3	2.3	1.5	1.6	7.2				
	352	Stenig grusig sand 60—100 +	Gb	70—80	1.6	1.1	—		6.9				+
353	353	Måttl. mullh. lätt mellanlera 0—20	»	0—20	7.2	7.9	5	4.8	6.2		3.8	3.5	
	354	Dyig mycket styv lera 20—34	»	25—34	12.5	8.1	4	11.1	6.5		1.7	7.5	
		Grusig sand 34—55	Sg										
		Mellansand 55—85	»										
		Troligen morän 85—	Sk U										
355	355	Måttl. mullh. moränsand 0—20	»	0—20	3.9	6.0	5	1.5	6.4		1.3	2	
	356	Moränsand 20—90 +	»	25—35	2.3	2.7	2	1.4	6.6		0.1	0.5	
357		Moränsand 0—100	»										
	357	Stenig grusig sand 100—200 +	Gb	120	0.7	0.7	—		7.8				+
358	358	Mycket mullrik lättlera 0—20	Sp	0—20	9.6	15.0	13	3.6	6.3		2.1	5	
	359	Dyig mycket styv lera 20—40	»	25—35	11.6	7.1	3	10.6	7.2		0.0	5.5	
		Stenig sand 40—105	Sg										
		Morän 105—	Sk U										
360	360	Måttl. mullh. moränsand 0—30	»	0—25	3.8	5.6	5	1.6	6.3		2.1	13	
		Moränsand 30—70 +	»	35—45	2.7	2.4	1.5	2.0	5.8		0.5	3.5	
361	361	Dyig sandlera	F	0—20	6.6	7.5	6	4.0	5.9		1.7	4.5	
		» 0—100 +	»	40—50	4.0	3.5	1.5	3.2	6.8		0.7	2	
362	362	Måttl. mullh. moränsand 0—22	Sk U	0—22	3.6	5.5	5	1.4	6.4		5.8	7	
	363	Moränsand med ortsten 22—50	»	30—40	2.4	1.9	1	1.9	6.8		0.4	2.5	
		Lerig moränsand 50—70	»										
		Moränsandlera 70—100 +	»										
364	364	Mullrik moig moränsand 0—20	»	0—20	6.2	10.4	9	1.7	6.4		1.2	6.5	
	365	Moig moränsand 20—70 +	»	25—35	3.5	3.3	2.5	2.2	5.3		0.2	4.5	
366	366	Mullrik moränsand 0—20	»	0—20	4.3	7.8	7	1.0	5.3		3.5	7	
	367	Moränsand	»	25—35	2.0	2.4	1.5	1.3	5.1		1.2	4.5	
	368	» 20—100 +	»	75—85	2.0	1.4	0.5	1.8	5.1		1.3	3.5	
369	369	Mullrik moränsand 0—18	»	0—18	4.9	8.4	7	1.3	6.3		2.0	3.5	
	370	Moränsand 18—75	»	25—35	4.2	5.3	4	2.0	5.6		0.4	2.5	
		Lerig moränsand 75—100 +	»										
371	371	Måttl. mullh. lerig moränsand 0—20	»	0—20	4.4	6.2	5	2.2	6.4		2.5	2.5	
	372	Lerig moränsand	»	30—40	3.3	2.4	1	2.9	6.6		0.3	7	

Profil nr	Jordprov nr	Jordart	Gene- tisk be- teck- ning	Djup under mark- ytan i cm	W _h	Gl	H	W _h min	pH	K	L	k	Tab. 2
374	373	Leurig moränsand 20—100 + ..	Sk U	70—80	2,8	1,1	—		7,1		3,5	4,5	
	374	Mullrik leurig moränsand 0—28	»	0—20	6,5	9,4	8	2,7	5,9		6,6	21	
	375	Moränsandlera 28—65	»	33—43	3,4	2,0	—		6,4		0,5	5,5	
	376	Leurig moränsand, kalkh. 65—100 +	»	75—85	2,3	1,2	—		8,0	0,4	16	7,5	
377	377	Måttl. mullh. leurig moränsand 0—22	»	0—20	5,3	7,1	6	2,6	6,2		5,3	4,5	
	378	Leurig moränsand	»	27—37	2,7	1,6	—		6,5		0,4	4,5	
	379	» 22—100 +	»	70—80	1,9	1,1	—		7,0		3,8	3	
380	380	Måttl. mullh. moränsand 0—24	»	0—20	3,8	5,3	4	1,7	6,6		0,2	4,5	
	381	Moränsand 24—80 +	»	30—40	2,3	1,8	1	1,9	7,0		0,1	2	
382	382	Måttl. mullh. moränsand 0—20	»	0—20	4,1	5,9	5	1,7	7,0				+
	383	Moränsand 20—50	»	30—40	3,2	3,5	2,5	1,9	7,5				+
	384	» 50—100 +	»	70—80	1,8	0,9	—		7,2		1,9	3	+
385	385	Måttl. mullh. moränsand 0—20	»	0—20	3,5	5,0	4	1,6	7		2,4	9	
	386	Moränsand 20—100 +	»	25—35	1,6	1,6	0,5	1,3	7,0		0,2	4,5	+
387	387	Måttl. mullh. moränsandlera 0—25	»	0—20	6,1	7,7	6	3,5	6,4		4,4	5,5	
	388	Moränsandlera 25—55	»	30—40	3,9	2,0	—		7,1		1,9	6	
	389	Leurig moränsand 55—100 + ..	»	75—85	2,3	2,8	—		8,1		14	5,5	
390	390	Måttl. mullh. moränsand 0—25	»	0—20	3,7	6,2	5	1,2	5,2		3,2	6,5	
	391	Moränsand 25—55	»	30—40	1,4	0,7	—		5,6		0,4	3	
	392	Moränsandlera 55—100 +	»	65—75	3,3	1,2	—		5,9		0,7	5	
393	393	Måttl. mullh. leurig moränsand 0—20	»	0—20	5,0	7,4	6	2,1	6,3		4,8	6	
	394	Leurig moränsand 20—80 + ..	»	25—35	3,3	2,3	1	2,9	6,9		0,3	3	
395	395	Måttl. mullh. moränsand 0—40	»	0—20	4,4	6,0	5	2,0	7,0		4,4	6	
	396	Moränsand 40—75 +	»	50—60	2,8	3,2	2	1,8	7,6		0,6	10	
397	397	Mullrik moränsand 0—20	»	0—20	4,7	7,1	6	1,8	5,9		3,8	10	
	398	Moränsand 20—65	»	30—40	3,7	3,6	2,5	2,6	5,8		0,4	2	
		Leurig moränsand 65—80 + ..	»										
399	399	Mullrik moränsandlera 0—25	»	0—20	8,0	10,9	9	3,6	5,9		5,1	4,5	
	400	Styv moränmellanlera 25—90	Sk	30—40	5,8	2,3	—		6,4		5,8	5	
		» 90—100 +	»										
401	401	Måttl. mullh. leurig moränsand 0—20	Sk U	0—20	5,4	7,2	6	2,7	6,8		12	8,5	
	402	Moränsandlera 20—55	»	25—35	3,3	1,5	—		7,1		4,2	4,5	
		» , kalkh. 55—80 +	»										
403	403	Mullrik moränsand 0—12	»	0—12	7,6	12,2	11	2,2	5,8		4,8	9	
	404	Måttl. mullh. moränsand 12—30	»	15—25	4,3	5,9	5	1,9	5,8		1,6	2,5	
	405	Moränsand 30—62	»	40	2,2	1,8	1	1,8	6,1		0,2	2	
	406	Moränsandlera 62—100 + ..	»	70	3,1	1,3	—		4,8		1,6	6,5	
407	407	Måttl. mullh. leurig moränsand 0—22	»	0—22	4,4	5,1	4	2,7	6,7		5,8	9	
	408	Moränsandlera 22—100 + ..	»	34—42	3,9	1,7	—		7,5		0,3	5,5	
409	409	Mullrik moränsandlera 0—24	»	0—24	7,3	10,4	8	3,4	6,0		5,4	5,5	
	410	Lätt moränmellanlera 24—100 +	Sk	30—40	6,1	4,4	2	5,2	6,6		0,3	3	
411	411	Måttl. mullh. moränsand 0—30	Sk U	0—20							6,7	12	
	412	Moränsand	»	35—45	2,2	3,5	2,5	1,0			4,6	7,5	
	413	» 30—100 +	»	70—80	1,6	1,5	—				4,1	6,5	
414	414	Mullrik moränsand 0—30	»	0—20	5,9	9,0	8	2,0	5,7		3,8	14	
	415	Moränsand 30—65	»	35—45	2,0	1,1	—		7,2		11	8	
	416	» , kalkh. 65—100 + ..	»	70—80	2,2	2,6	1,5	1,4	7,9	10	18	3	
417	417	Måttl. mullh. moränsand 0—25	»	0—20	4,4	6,7	6	1,6	6,3		5,1	8	
	418	Moränsandlera 25—40	»	30—40	3,0	1,5	—		7,0		0,3	6	
		Leurig moränsand 40—65	»										
419	419	Moränsand 65—100 +	»	70—80	1,2	0,5	—		7,0		8,3	5,5	

Profil nr	Jordprov nr	Jordart	Gene- tisk be- teck- ning	Djup under mark- ytan i cm	W _h	Gl	H	W _h min	pH	K	L	k	Tab. 2
420	420	Ng't mullh. moränsand 0—30	Sk U	0—20	2.8	4.1	3	1.3	6.2		4.1	5	
	421	Moränsand.....	»	35—45	2.2	2.7	1.5	1.4	6.5		2.7	5	
	422	» 30—100 +	»	70—80	1.4	1.2	—		6.3		1.7	6	
423	423	Måttl. mullh. lerig moränsand 0—24	»	0—24	5.1	6.7	5	2.6	6.1		3.9	10	
	424	Lerig moränsand 24—100 + ..	»	30—40	2.0	1.3	—		6.4		0.1	2	
425	425	Måttl. mullh. mellansand 0—40	Gä	0—20	3.3	5.8	5	0.9	6.1		1.5	7.5	
	426	Mellansand 40—80	»	40—45	0.6	1.0	—		6.4		0.2	5	
	427	Grovmo 80—100 +	»	70—80	0.8	0.4	—		7.5		4.4	6.5	
428	428	Måttl. mullh. sand 0—30	»	0—20	3.4	6.3	5	0.8	5.8		3.6	4.5	
	429	Sand med ortstenar 30—65 ..	»	35—45	1.9	2.3	1.5	1.2	6.0		0.9	6.5	
	430	Sand 65—140	»	70—80	1.8	2.1	1	1.3	6.6		0.7	4.5	
		» , kalkh. 140—280	»										
		Troligen morän 280—	Sk U										
431	431	Måttl. mullh. sand 0—25	Gä	0—20	2.7	4.6	4	0.9	7.0		5.2	5.5	
	432	Sand	»	35—45	1.7	2.2	1	1.1	7.4		0.2	4	
	433	» 25—100 +	»	70—80	0.9	1.1	—		7.2		0	3	
434	434	Måttl. mullh. sand 0—15	»	0—15	4.1	6.4	5	1.5	6.3		21	7.5	
	435	Sand 15—50	»	35—45	1.6	1.7	1	1.1	6.6		2.5	6	
		Mellansand 50—60	»										
	436	Sand 60—100 +	»	70—80	0.5	0.9	—		6.7		0.6	6.5	
437	437	Måttl. mullh. moränsand 0—24	Sk U	0—20	4.0	5.4	4	1.9	6.4		2.5	9	
	438	Moränsand 24—65 +	»	30—40	2.4	2.3	1.5	1.8	6.1		0.3	4.5	
439	439	Måttl. mullh. moräsandlera 0—20	»	0—20	5.4	6.5	5	3.3	6.0		3.5	5	
	440	Moräsandlera 20—40 +	»	25—40	3.7	2.1	—		6.5		0	3	
441	441	Måttl. mullh. moränsand 0—24	»	0—24	3.8	5.4	4	1.7	6.3		3.6	27	
		Moränsand 24—30 +	»										
442	442	Måttl. mullh. moränsand 0—28	»	0—28	4.2	6.7	6	1.4	7.6		13	18.3	
	443	Moränsand	»	28—35	2.9	2.8	2	2.0	6.7		0.8	18.5	
	444	» 28—55	»	35—55	2.6	1.9	1	2.1	6.6		0.6	21	+
		Moig moränsand 55—70	»										
	445	Moräsandlera	»	75—85	3.1	1.6	—		5.0		1.5	8.5	
	446	» 70—150 +	»	100	3.1	1.0	—		4.8		2.6	6.5	
447	447	Måttl. mullh. moränsand 0—25	»	0—25	3.2	4.3	3	1.6	5.9		5.4	4.5	
		Lerig moränsand 25—30 + ..	»										
448	448	Måttl. mullh. moränsand 0—28	»	0—28	4.0	6.0	5	1.6	6.4		6.4	17	
		Moränsand med ortsten 28— 40 +	»										
449	449	Lerig moränsand	»		2.3	1.4	—		7.7		8.3	20	
	450	» » , kalkh.	»		2.2	4.3	—		7.7	20	18	25	
	451	Lätt moränmellanlera, kalkh ..	»	1 350	4.8	4.0	—		7.5	5	11	28	
452	452	Måttl. mullh. moränsand 0—30	»	0—30	3.7	5.8	5	1.4	5.3		7.8	11	
		Moränsand 30—40 +	»										
453	453	Måttl. mullh. lerig moränsand 0—28	»	0—28	4.2	5.4	4	2.3	6.3		9.3	7.5	
		Lerig moränsand 28—35 + ..	»										
454	454	Mullrik lerig moränsand 0—26	»	0—26	6.1	8.4	7	2.8	6.1		7.4	14.5	
		Lerig moränsand 26—30 + ..	»										
455	455	Mullrik moräsandlera 0—24	»	0—24	8.9	12.4	10	4.0	6.6		10	6	
		Lerig moränsand 24—30 + ..	»										
456	456	Måttl. mullh. lerig moränsand 0—26	»	0—26	4.8	6.4	5	2.4	6.7		8.4	21.5	
		Lerig moränsand 26—35 + ..	»										
457	457	Måttl. mullh. moränsand 0—20	»	0—20	4.3	5.3	4	2.1	6.2		3.6	4.5	
	458	Moränsand 20—45	»	23—35	1.8	1.1	—		6.8		0.4	4.5	
		Lerig moränsand 45—100 + ..	»										
459	459	Mkt mullrik mellansand 0—25	Sg	0—20	8.8	19.0	18		6.7		4.7	9.5	
	460	Mellansand 25—55	»	35—45	1.5	1.3	0.5	1.2	7.2		9.4	8	

Profil nr	Jordprov nr	Jordart	Gene- tisk be- teck- ning	Djup under mark- ytan i cm	W _h	Gl	H	W _h min	pH	K	L	k	Tab. 2
		Mellansand, kalkh. 55—60....	Sg										
		Molera, kalkh. 60—65.....	»										
461		Lätt mellanlera, kalkh. 65—90	»	70—80	4.6	4.3	—		7.7		13	10.5	
		Sand 90—100 +	»										
462	462	Måttl. mullh. moränsand 0—25	Sk U	0—20	3.0	5.2	4	1.0	5.1		4.0	16.5	
	463	Moränsand.....	»	35—45	2.0	2.1	1	1.5	5.1		0.9	7.5	
	464	» 25—100 +	»	70—80	1.7	1.7	0.5	1.3	5.4		0.8	4	
465		Brungul morän 0—240	»										
	465	Blågrå morän, kalkh.	»	300	2.4	3.1	—		8.0	20	16	10	
	466	» » 240—850+	»	800	2.3	4.3	—		7.8	18	19	9.5	
467	467	Mullrik lerig moränsand 0—30	»	0—20	6.4	9.5	9	2.3	6.0		7.8	6.5	
	468	Moränsandlera 30—50.....	»	34—45	4.2	2.6	0.5	3.9	6.6		0.2	7.5	
	469	Moränsand 50—70	»										
	469	Lerig moränsand 70—100 +..	»	70—80	2.3	0.8	—		7.4		6.0	7.5	
470	470	Mullrik moränsand 0—25	»	0—20	4.3	7.0	6	1.4	5.7		4.9	8	
	471	Moränsand 25—40	»	35—40	2.5	2.0	1	2.0	5.7		0.5	6	
	472	Lerig moränsand 40—55.....	»										
	472	Moränsand 55—85	»	70—80	2.0	1.0	—		7.0		9.4	3	
	473	» , kalkh. 85—100 +	»	85—100	1.9	2.6	—		8.0	12	17	3	
474	474	Måttl. mullh. moränsandlera	»										
		0—30	»	0—20	5.5	7.2	5	3.1	5.3		4.6	14.5	
	475	Moränsandlera	»	35—45	4.0	2.6	0.5	3.7	6.2		0.5	6	
	476	» 30—100 +	»	70—100	3.5	1.4	—		7.3		8.7	6	
477	477	Mullrik moränsand 0—28	»	0—20	5.0	7.7	7	1.7	6.3		3.8	5.5	
	478	Moränsand 28—60	»	35—40	2.0	1.8	1	1.6	6.8		0.5	3	
	479	Lerig moränsand 60—100 +..	»	65—100	2.5	1.3	—		7.1		2.1	5.5	
480	480	Mullrik moränsandlera 0—28	»	0—20	6.0	8.2	6	3.1	6.3		3.3	5	
	481	Moränsandlera	»	35—45	3.4	2.0	—		6.9		0.4	4.5	
	482	» 28—100 +	»	70—100	3.5	1.4	—		7.6		9.9	6.5	
483	483	Måttl. mullh. lerig moränsand	»										
		0—22	»	0—20	5.0	6.7	5	2.5	6.1		2.6	6.5	
	484	Styv moränmellanlera 22—45	»	30—40	5.9	2.6	—		6.6		0.2	9	
	485	Moränsandlera 45—100 +....	»	80—100	3.1	1.3	—		7.1		0.2	7.5	
486	486	Måttl. mullh. lerig moränsand	»										
		0—23	»	0—20	5.3	6.9	5	2.8	5.9		2.0	5	
	487	Lerig moränsand 23—	»	28—33	2.7	2.3	1	2.3	6.2		0.3	5.5	
	488	Moränsandlera —100 +	»	70—80	3.5	1.3	—		6.6		2.6	8	
489	489	Måttl. mullh. lerig moränsand	»										
		0—22	»	0—20	5.5	7.2	6	2.7	5.8		1.9	8.5	
	490	Moränsandlera 22—100 + ..	»	25—35	3.1	1.6	—		6.3		0.2	4.5	
492	492	Måttl. mullh. moränsand 0—22	»	0—20	3.5	5.5	5	1.3	5.4		2.4	7	+
	493	Moränsand 22—100 +	»	25—35	2.5	2.1	1	1.9	5.2		2.0	3	+
494	494	Måttl. mullh. moränsand 0—20	»	0—20	3.7	4.6	4	2.0	6.1		7	6	
	495	Moränsand 20—35	»	23—35	2.4	2.3	1.5	1.7	6.5		3.3	4	
	496	Moränsandlera 35—70	»										
	496	Moränsand 70—100 +	»	70—80	1.7	0.9	—		7.1		5.4	4	
497	497	Måttl. mullh. lerig moränsand	»										
		0—21	»	0—20	5.0	7.3	6	2.2	6.0		5.4	11	
	498	Lerig moränsand 21—40	»	30—40	2.6	1.8	0.5	2.4	6.6		0.7	4.5	
	499	Moränsandlera 40—100 +....	»	80—100	3.5	1.3	—		6.7		3.6	6	
500	500	Måttl. mullh. moränsand 0—26	»	0—20	4.7	7.0	6	1.8	5.8		2.9	4.5	
	501	Moränsand 26—50	»	30—40	2.0	1.2	—		6.2		1.4	2.5	
	502	Lerig moränsand 50—100 +..	»	70—80	2.8	1.0	—		7.1		4.4	6.5	
503	503	Måttl. mullh. moränsand 0—22	»	0—20	4.7	6.6	6	2.0	6.1		2.1	6	
	504	Moränsand 22—60	»	25—35	2.0	1.3	0.5	1.8	6.6		0.4	3	
	505	Moränsandlera 60—100 +....	»										
505	505	Mullrik moränsandlera 0—29	»	0—20	6.7	9.1	7	3.3	7.0		4.2	7	
	506	Moränsandlera 29—100 +....	»	35—45	4.0	2.1	—		7.0		0.7	4.5	
507	507	Ngt mullh. moränmo 0—28 ..	»	0—20	2.9	3.5	2.5	1.6	6.3		3.0	8.5	+

Profil nr	Jordprov nr	Jordart	Gene- tisk be- teck- ning	Djup under mark- ytan i cm	W _h	Gl	H	W _h min	pH	K	L	k	Tab. 2
	508	Moränmo 28—60	Sk U	30—40	2.2	1.8	1	1.7	6.6		0.9	8	+
	509	Lerig moränsand 60—100 +	»	80—100	3.0	1.4	—		6.8		0.9	11	+
510	510	Mullrik moränsandlera 0—25	»	0—20	5.8	7.9	6	3.0	5.9		4.3	4.5	
	511	Styv moränmellanlera 25—60	»	30—40	6.1	3.5	1	5.6	6.8		0.5	6.5	
		Moränsand 60—100 +	»										
512	512	Måttl. mullh. moränsand 0—26	»	0—20	2.9	4.1	3	1.4	6.2		5.4	3.5	
	513	Moränsand	»	30—40	2.2	1.7	0.5	1.8	6.7		9.3	3.5	
	514	» 26—100 +	»	70—80	1.4	0.9	—		6.7		4.4	2.5	
515	515	Måttl. mullh. moränsandlera 0—34	»	0—25	5.4	7.0	5	3.1	7.2		5.3	6.5	
	516	Moränsandlera	»	35—45	4.6	3.2	1	4.0	7.1		0.7	5.5	
	517	» 34—100 +	»	70—100	3.3	1.5	—		7.3		4.6	5.5	
518	518	Måttl. mullh. moränsand 0—40	»	0—30	3.5	4.9	4	1.6	7.6		15	5	
	519	Moränsand 40—65 +	»	45—65	2.6	2.2	1	2.0	7.7		3.3	4	
520	520	Ngt mullh. moränsandlera 0—25	»	0—20	4.9	4.2	2	3.9	7.3		6.8	8.5	
	521	Lätt moränmellanlera	Sk	30—40	5.6	4.3	2	4.8	7.1		1.6	8	
	522	» 25—100 +	»	70—100	5.3	2.5	—		7.5		0.8	7	
523	523	Mullf. mellansand 0—30	S	0—25	1.7	2.3	1.5	1.1	5.3		4.1	11	
	524	Grovmo, sandig 30—60	»	35—45	1.5	1.7	1	1.0	5.4		1.6	6.5	
	525	Finmo 60—100 +	»	70—100	1.7	1.4	—		6.5		5.8	4	
526	526	Måttl. mullh. moränsand 0—20	Sk U	0—20	4.0	5.6	5	1.8	7.3		2.2	6.5	
	527	Moränsand 20—60 +	»	25—35	1.8	1.2	—		6.8		2.4	3	
528	528	Måttl. mullh. moränsandlera 0—33	»	0—25	6.3	8.0	6	3.5	7.0		6.0	14	
	529	Lätt moränmellanlera	Sk	35—50	5.4	2.5	—		7.1		2.0	15.5	
	530	» 33—100 +	»	70—100	3.9	1.7	—		7.5		13	18.5	
531	531	Mullrik moränsandlera 0—45	Sk U	0—45	6.3	8.4	7	3.3	6.3		3.5	5.5	
	532	Moränsandlera 45—60	»	50—60	3.5	2.4	0.5	3.3	6.6		0.7	4	
	533	Lerig moränsand 60—100 +	»	70—100	2.4	1.2	—		7.0		4.8	4.5	
534	534	Mullrik lerig moränsand 0—30	»	0—20	6.5	8.7	7	3.1	7.2		4.1	3	
	535	Lerig moränsand 30—75	»	35—45	2.7	1.6	—		7.6		0.8	2	
		» , kalkh. 75—100 +	»										
536	536	Måttl. mullh. moränsandlera 0—30	»	0—20	5.6	7.2	5	3.2	5.9		2.2	4	
	537	Moränsandlera 30—100 +	»	35—45	3.4	1.7	—		6.6		0.5	4.5	
538	538	Mullrik moränsandlera 0—25	»	0—20	6.1	8.2	6	3.2	6.2		3.5	3	
	539	Moränsandlera	»	30—40	4.6	2.8	0.5	4.4	7.0		0.7	3.5	
	540	» 25—100 +	»	70—80	3.5	1.0	—		7.4		7.2	5.5	
541	541	Måttl. mullh. moränsandlera 0—20	»	0—20	5.3	6.4	4	3.3	7.3		6.2	3.5	
	542	Moränsandlera	»	25—35	3.4	1.7	—		7.4		0.5	3.5	
	543	» 20—100 +	»	70—80	2.9	0.9	—		7.8		12	7.5	
544	544	Måttl. mullh. moränsand 0—30	»	0—20	3.8	5.0	4	1.9	6.4		2.2	23.5	
	545	Moränsand 30—80 +	»	35—45	2.2	2.3	1.5	1.5	6.9		1.4	3	
546	546	Måttl. mullh. moränsand 0—30	»	0—20	4.3	6.9	6	1.4	5.4		2.2	9.5	
	547	Moränsand	»	35—45	1.3	1.0	—		5.8		0.3	2	
	548	» 30—100 +	»	70—80	1.9	0.8	—		6.0		0.5	3.5	
549	549	Måttl. mullh. moränsandlera 0—25	»	0—20	6.0	7.9	6	3.2	6.0		2.5	3.5	
	550	Moränsandlera 25—60	»	30—40	3.2	1.3	—		7.0		2.8	5.5	
		Lerig moränsand 60—80	»										
		» » , kalkh. 80— 100 +	»										
551	551	Måttl. mullh. moränsand 0—30	»	0—20	2.4	4.8	4	0.6	5.3		3.3	5.5	
	552	Moränsand 30—100 +	»	35—45	3.1	2.3	1		5.5		3.5	3	
553	553	Mullrik moränsandlera 0—22	»	0—20	6.2	8.1	6	3.3	5.9		4.1	5.5	
	554	Moränsandlera 22—80	»	27—37	3.3	2.3	0.5	3.1	7.0		0.7	4.5	
		» , kalkh. 80—100 +	»										
555	555	Måttl. mullh. moränsand 0—20	»	0—20	3.3	4.4	3	1.7	6.1		2.1	5.5	

Profil nr	Jordprov nr	Jordart	Gene- tisk be- teck- ning	Djup under mark- ytan i cm	W _h	Gl	H	W _h min	pH	K	L	k	Tab. 2
	556	Moränsand 20—60	Sk U	25—35	1.6	1.2	—		6.6		0.5	4.5	
		Lerig moränsand 60—90	»										
		Moränsandlera 90—110 +....	»										
557	557	Måttl. mullh. moränsand 0—20	»	0—20	3.0	4.1	3	1.5	6.1		4.1	4.5	
	558	Moränsand 20—75	»	25—35	2.4	2.5	1.5	1.7	6.2		1.3	3	
	559	Lerig moränsand 75—100 +..	»	75—85	3.0	1.4			6.4		1.4	5.5	
560	560	Mkt mullrik finmo 0—20	Sg	0—20	7.2	16.7	16		5.0		1.2	6	
		Finmo 20—70	»										
		Sand 70—100 +	»										
561	561	Mullrik lerig moränsand 0—25	Sk U	0—20	4.9	7.5	6	2.0	5.2		3.9	6	
	562	Moränsandlera 25—100 +....	»	30—40	3.0	1.6	—		6.3		0.5	3	
563	563	Måttl. mullh. moränsand 0—25	»	0—20	4.1	5.8	5	1.8	5.9		0.6	4.5	
	564	Moränsand 25—55	»	30—40	2.6	2.3	1.5	1.9	6.3		3.2	2	
		Moränsandlera 55—100 +....	»										
565	565	Mullrik moränsandlera 0—20 .	»	0—20	6.6	8.8	7	3.4	6.8		5.6	5.5	
	566	Moränsandlera 20—45	»	25—35	3.1	1.5	—		7.3		0.3	3	
	567	Lerig moränsand 45—100 +..	»	60—70	2.7	1.2	—		7.4		1.9	5.5	
568	568	Måttl. mullh. moränsand 0—30	»	0—20	4.5	6.9	6	1.6	6.6		0.2	5.5	
	569	Moränsandlera 30—100 +....	»	35—45	3.2	1.6	—		7.2		0	4.5	
570	570	Måttl. mullh. moränsand 0—30	»	0—20	3.3	6.1	5	0.8	6.1		2.8	3.5	
	571	Moränsand 30—50	»	35—45	2.8	4.0	3	1.4	5.3		0.2	2.5	+
	572	Lerig moränsand 50—80 + ..	»	70—80	3.2	2.8	1	2.5	5.1		1.6	2.5	+
573	573	Måttl. mullh. moränsandlera 0—19	»	0—19	5.9	6.9	5	3.6	6.2		4.1	3.5	
	574	Moränsandlera 19—30 +	»	22—28	3.3	2.0	—		6.6		0.6	3	
575	575	Måttl. mullh. moränsand 0—35	»	0—20	4.4	6.6	6	1.7	6.3		3.2	4.5	
	576	Lerig moränsand	»	40—50	2.8	2.2	0.5	2.2	6.1		0.7	2.5	
	577	» » 35—100 +	»	70—80	2.5	1.7	—		5.4		0.8	3	
578	578	Måttl. mullh. lerig moränsand 0—20	»	0—20	4.5	6.3	5	2.5	6.9		7.6	4.5	
	579	Lerig moränsand 20—50.....	»	25—35	2.7	1.4			7.4		0.4	2.5	
		Moränsandlera 50—100 +....	»										
580	580	Mullrik lerig moränmo 0—20 .	»	0—20	6.1	8.3	7	2.9	6.8		3.9	5	+
	581	Lerig moränmo.....	»	25—35	3.0	1.6	—		7.2		0.5	4.5	+
	582	Lerig moränsand 20—100 +..	»	70—80	2.8	1.0	—		7.6		9.3	4.5	+
583	583	Mullrik moränsand 0—22	»	0—20	5.3	7.8	7	2.0	6.6		7.6	5	
	584	Moränsand 22—70	»	27—37	2.2	2.1	1	1.7	7.1		1.3	3	
	585	Moränsandlera 70—100 +....	»	75—85	3.3	1.5	—		7.3		3.8	5.5	
586	586	Måttl. mullh. moränsand 0—20	»	0—20	3.9	5.6	5	1.7	6.3		3.8	9	
	587	Lerig moränsand 20—80 + ..	»	25—35	2.6	1.4	—		6.9		1.4	6.5	
588	588	Måttl. mullh. moränsand 0—30	»	0—20	4.1	6.5	6	1.4	5.2		1.3	3.5	+
	589	Moränsand.....	»	35—45	1.1	1.0	—		6.5		1.9	0.5	+
	590	» » 30—80.....	»	70—80	1.7	0.9	—		7.0		0.3	2	+
591	591	Lerig moränsand 80—100 +..	»										
	592	Mullrik moränsand 0—30	»	0—20	5.1	8.2	7	1.6	5.5		2.5	3.5	
	593	Moränsand 30—45	»	30—40	2.7	2.3	1.5	2.0	5.9		0.4	2.5	
		Moränsandlera 45—70 +	»										
593	593	Måttl. mullh. lerig moränsand 0—25	»	0—20	4.3	5.6	4	2.3	5.9		1.7	4.5	
	594	Moränsandlera 25—100 +....	»	30—40	3.3	1.6	—		6.7		1.0	3.5	
595	595	Måttl. mullh. moränsand 0—15	»	0—15	3.9	5.3	4	1.8	6.3		3.3	8.5	
	596	Moränsand 15—30	»	20—30	2.0	1.1	—		6.6		0.2	4.5	
		Lerig moränsand 30—50.....	»										
	597	Moränsandlera 50—85	»	65—75	3.2	1.1	—		6.6		1.5	6.5	
		Grusig sand, kalkh. 85—100 +	Gb										
598	598	Måttl. mullh. moränsand 0—35	Sk U	0—20	4.3	6.9	6	1.4	6.4		4.1	6.5	
	599	Moränsand 35—70	»	40—50	2.5	2.0	1	2.0	6.4		0.5	4.5	
		Lerig moränsand 70—100 +..	»										
600	600	Måttl. mullh. moränsand 0—30	»	0—20	3.5	5.5	5	1.3	5.1		2.2	4.5	

Profil nr	Jordprov nr	Jordart	Gene- tisk be- teck- ning	Djup under mark- ytan i cm	W _h	Gl	H	W _h min	pH	K	L	k	Tab. 2
639	639	Måttl. mullh. moränsandlera 0—22	Sk U	0—20	5.6	7.3	5	3.1	5.9		2.9	3	
	640	Moränsandlera 22—50	»	30—40	4.1	2.1	—		6.7		0.3	4	
		Lerig moränsand 50—65	»										
	641	Moränsandlera 65—100 +	»	70—80	3.2	1.2	—		7.3		18	7.5	
642	642	Sandig mulljord 0—20	S	0—20	14.4	31.6	30		6.1		1.2	10	
	643	Dyig mo 20—60	»	35—45	4.8	8.6	8	1.1	6.4		0.7	6.5	
	644	Molera 60—80	»	70—80	4.2	3.3	1.5	3.6	6.3		0	8.5	
		Sandlera 80—85	»										
		» , kalkh. 85—100 +	»										
645	645	Ngt mullh. moränsand 0—20 ..	Sk U	0—20	1.8	3.3	2.5	0.7	6.8		8.1	8.5	
	646	Moränsand	»	35—45	1.2	1.7	0.5	0.9	7.1		1.4	6	
	647	» 20—100 +	»	70—80	1.0	1.4	0.5	0.7	6.9		1.2	4	
648	648	Mulljord, ngt sandig 0—20 ..	T	0—20	43.0	40.8	41		6.5		4.9	8	
	649	Kärtrorv, högförmultnad 20—45	»	35—45	31.5	80.0	80		6.5		1.3	7.5	
		Moränsand 45—60	Sk U										
	650	» , kalkh. 60—100 +	»	70—80	1.3	1.6			7.5		5.2	4	
651	651	Mullrik lerig moränsand 0—25	»	0—20	7.0	11.6	10	2.2	7.1		13	7.5	
	652	Moränsandlera 25—55	»	35—45	4.0	1.6	—		7.5		3.2	5	
	653	Lerig moränsand, kalkh. 55— 100 +	»	70—80	2.4	1.4			7.8	10	16	5	
654	654	Mellanlera, kalkh.	Berg	720	6.6	3.5				2	0.2	20	

Tabell 2. Kornstorleksanalys

Profil nr	Jordprov nr	Jordart	Gene- tisk be- teck- ning	Djup under mark- ytan i cm	Finjorden (mineralsubstansen)						
					Grov- sand	Mel- lan- sand	Grov- mo	Fin- mo	Grov- mjäla	Fin- mjäla	Ler
1	1	Lerig mulljord	Sk	1—4	5	13	19	15	14	12	22
	2	Lerig mjällig moränmo ..	»	4—9	5	11	19	16	17	14	18
	3	Lerig moränmo	»	30—40	14	16	21	14	10	9	16
4	4	Måttl.mullh.moränmjällera ..	»	0—20	6	10	11	13	18	17	25
	5	Moränmjällera	»	30—35	7	8	9	11	19	18	28
6	6	Måttl.mullh.moränmjällera ..	»	0—20	7	9	9	12	18	13	32
	7	Styv moränmellanlera....	»	30—40	7	6	7	12	17	12	39
	8	Styv moränlera	»	70—80	9	9	10	14	15	9	34
24	24	Måttl.mullh.lerig moränmo ..	»	0—20	8	21	26	18	9	6	12
	25	Mjällig moränmolera	»	30—40	5	16	20	17	11	9	22
	26	Styv moränmellanlera....	»	70—80	7	15	17	15	13	9	24
30	31	Moränmolera	Sk U	30—40	13	23	24	14	7	7	12
	32	»	»	70—80	11	22	25	15	8	6	13
42	42	Måttl. mullh. lerig morän- sand	»	0—20	20	27	20	12	6	3	12
	43	Lerig moränsand	»	30—40	26	26	19	10	6	3	10
	44	Moränsandlera	»	65—75	23	28	11	9	5	3	21
63	65	Mellansand	Gb	70—80	19	64	9	2	1	2	3
74	74	Måttl. mullh. gyttjig grov- molera	Sp	0—20	1	10	31	15	14	9	20
	75	Gyttjig grovmolera	»	30—40	3	6	33	15	14	11	18
	76	Styv mellanlera	»	55—65	1	2	16	25	21	11	24
	77	Gyttjig styv mellanlera ..	»	105	1	3	8	10	21	20	37
90	90	Mullrik moränsand	Sk U	0—20	20	26	19	12	7	9	7
	91	Moränsand	»	35—45	29	28	19	9	5	2	8
	92	Lerig moränsand	»	67—75	24	29	23	10	4	2	8
101	101	Måttl. mullh. moränmo ..	»	0—10	12	29	29	14	6	4	6
	102	Sandig moränmo	»	30—40	12	27	31	14	6	5	5
	103	Moränsand	»	70—80	17	39	23	9	4	2	6
104	105	Lerig moränsand	»	20—30	25	36	17	8	4	2	8
109	109	Måttl. mullh. mjällig sand- lera	Sp	0—20	13	17	15	10	13	9	23
	110	Mjällig molera	»	30—40	8	14	18	14	14	8	24
130	131	Moränsand	Sk U	30—40	20	40	18	8	4	2	8
	132	»	»	70—80	15	32	29	9	4	4	7
147	147	Måttl. mullh. moränsand..	»	0—20	17	29	26	13	6	4	5
	148	Moränsand	»	35—45	17	28	25	12	7	4	7
	149	Stenig grusig sand	Gb	70—80	19	36	30	7	1	1	6
185	185	Måttl. mullh. moränmo ..	Sk U	0—20	12	28	30	15	6	5	4
	186	Moränsand	»	35—45	17	28	26	13	5	4	7
	187	Moränsandlera	»	70—80	14	27	27	11	5	4	12
194	194	Stenig grusig sand	Sp	60	33	43	14	2	3	2	3
	195	Grovmo	Gä	120	1	14	80	1	1	1	2
199	199	Mullrik lerig moränsand..	Sk U	0—20	29	27	17	7	6	3	11
	200	Lerig moränsand	»	30—40	42	28	12	5	4	1	8
	201	Lerig moränmo	»	70—80	14	19	25	19	9	4	10
229	229	Ngt mullh. osorterad sand	Sp	0—20	20	37	23	6	4	3	7
	230	Stenigt sandigt grus.....	»	20—35	46	27	14	5	3	1	4
	231	Moränsand	Sk U	40—50	16	34	32	7	7	1	3
244	244	Måttl. mullh. moränmo ..	»	0—20	11	29	32	14	4	4	6
	245	Sandig moränmo	»	30—40	12	31	29	14	6	2	6
245a	245a	Lerig moränsand	»	70—100	13	27	28	11	5	6	10
259	259	Måttl. mullh. moränsand ..	»	0—20	14	31	28	13	7	2	5
	260	Moränsand	»	25—35	14	30	31	12	4	3	6
	261	»	»	40—90	14	31	29	11	4	4	7
272	272	Mullrik lerig moränmo ..	»	0—20	10	27	28	14	10	4	7
	273	Lerig moränmo	»	35—40	10	29	30	12	5	4	10
	274	»	»	80—100	10	28	28	13	6	5	10

Profil nr	Jordprov nr	Jordart	Gene- tisk be- teck- ning	Djup under mark- ytan i cm	Finjorden (mineralsubstansen)						
					Grov- sand	Mel- lan- sand	Grov- mo	Fin- mo	Grov- mjäla	Fin- mjäla	Ler
296	296	Måttl. mullh. moig morän- sand	Sk U	0—20	14	28	27	12	6	6	7
	297	Moig moränsand	»	45—55	16	27	27	13	7	4	6
	298	Moränsand	»	80—100	14	31	29	10	6	3	7
	299	Måttl. mullh. moränsand ..	»	0—20	17	32	19	14	6	3	9
	300	»	»	30—40	17	32	21	12	7	2	9
	301	Moränsand	»	35—45	21	28	20	14	6	3	8
	303	»	»	70—80	21	31	20	11	6	3	8
	316	Måttl. mullh. moränsand ..	»	0—20	16	31	28	11	5	3	6
	317	Moränsand	»	40—50	16	29	27	13	5	4	6
	318	»	»	75—85	18	32	28	10	3	3	6
	331	Måttl. mullh. moränsand ..	»	0—20	23	29	21	10	6	3	8
	332	Moränsand	»	30—40	24	28	20	10	6	3	9
	333	»	»	70—80	25	27	20	9	6	3	10
	334	Måttl. mullh. moränsand ..	»	0—20	14	30	28	13	6	4	5
	335	Moränsand	»	25—40	15	32	26	11	5	4	7
	336	»	»	75—85	16	31	28	10	5	3	7
	350	Måttl. mullh. moränsand ..	»	0—20	18	32	22	10	6	3	9
	351	Moränsand	»	30—40	25	30	20	10	5	3	7
	352	Stenig grusig sand	Gb	70—80	30	40	17	4	2	1	6
	357	»	»	120	33	39	19	4	2	1	2
	382	Måttl. mullh. moränsand ..	Sk U	0—20	20	27	22	12	7	3	9
	383	Moränsand	»	30—40	19	23	22	13	8	4	11
	384	»	»	70—80	27	28	20	10	5	2	8
	385	»	»	25—35	23	28	21	10	6	3	9
	442	»	»	35—55	19	28	22	11	6	4	10
	492	Måttl. mullh. moränsand ..	»	0—20	14	30	28	13	6	5	4
	493	Moränsand	»	25—35	16	29	26	11	7	3	8
	507	Ngt mullh. moränmo	»	0—20	12	29	29	12	4	5	9
	508	Moränmo	»	30—40	14	27	28	12	6	4	9
	509	Lerig moränsand	»	80—100	15	27	25	10	6	4	13
	570	Moränsand	»	35—45	22	27	22	10	6	3	10
	572	Lerig moränsand	»	70—80	23	28	20	9	5	3	12
	580	Mullrik lerig moränmo ..	»	0—20	11	27	28	14	6	5	9
	581	Lerig moränmo	»	25—35	12	28	29	11	5	4	11
	582	Lerig moränsand	»	70—80	15	34	24	8	5	4	10
	588	Måttl. mullh. moränsand ..	»	0—20	15	35	26	10	4	4	6
	589	Moränsand	»	35—45	19	37	27	9	3	1	4
	590	»	»	70—80	18	36	25	9	3	3	6
	610	Mullrik lerig moränsand ..	»	0—8	14	29	25	14	6	4	8
	611	Moränsandlera	»	35—45	16	29	24	10	4	3	14
	612	»	»	70—80	14	29	25	9	4	4	15

Tabell 3. Förteckning över borrhunnar och en del schaktbrunnar

Uppgifterna angående borrhunnarna är hämtade från Sveriges geologiska undersöknings brunnarkiv från Skåne, insamlade av E. Mohren. Brunnarnas läge framgår av berggrundskartan, tavla 1.

Nr på kartan	Arkivnr	Lokal samt ev. ägare och tidpunkt för borrhningen el. schaktningen	Markytans höjd över havet i m, ca	Borrhningens el. brunnens djup under markytan i m	Jordlagrens tjocklek i m	Berggrundytans höjd över havet i m, ca	Berggrund
1		Skarhults kronopark	96	5.5	4.5	91	Silur
2		Strö	91	8.5	8	83	»
3		»	63	4	4	59	»
4		Ö. Strö folkskola	65	63			»
5	7	Pugerups kvarn, 1932	102	16	5	97	»
6		Gudmurtorp	78	10	5	73	»
7		Orup	81	6			
8		Fogdarp	81	3.5			
9		Högtofta	58	6			
10	1	V. Hunsängs gård	93	5.4	3	90	Silur
11		Ö. Hunsäng	83	3.6	3	80	»
12		Klemedstorp, ca 1915	100	5.5	5	95	»
13		Rolsberga mejeri	67		15	52	»
14		Hurva	95	9	8.5	86	»
15		Äspinge	120	6	5.5	114	»
16		Löberöd	126	3			
17		Satsarp, 1918	115	6.5	1	114	Silur
18		Skatteborg	82	6			
19		Äspingegården	104	7			
20		Tängelsås	118	4	2	116	Silur
21		Äspinge nr 5	121	7	6	115	»
22	2	Äspinge nr 2, Johan Andersson	122	7	5	117	»
23		Tängelsås nr 3, 1947	122	9	5	117	»
24		Tängelsås nr 6	124	5	1.8	122	Diabas
25		Aspegården	120	6	5.5	114	Silur
26		Löberöds säteri, Nils Asp	128				Diabas
27	3	Löberöds gård, 1923	134	153	9	125	Silur
28	15	Löberöds vattenverk Bh 8, 1952	127	9.7			
29	16	» » Bh 9, 1952	133	12.6	9.8	122	Silur
30	12	» » Bh 5, 1952	127	9.3	6.2	124	»
31	11	» » Bh 4, 1952	123	10.1	7.3	116	»
32	10	» » Bh 3, 1952	123	8.8	5.7	117	»
33		» » Bh 7, 1952	122	10.8	7.6	114	»
34	4	Löberöds andelsmejeri, 1945	132	161	16	116	»
35		Holmbytorp nr 3	60	3.6			
36	5	Kristinetorps gård, 1945	111	106	60	51	Kågeröd
37	6	Slogstorp nr 10	108	19			
38	17	Holmby 12 ² , Per Johansson, 1955	60	60	(ca 48)	ca 12	Rätlias

Anmärkningar till tabell 3.

Nedanstående uppgifter härrör oftast från införskaffade upplysningar från brunnsbörare eller ägare och har ofta ej kunnat kontrolleras. Djupare brunnar är i regel utförda med stötblorring eller spolborring. De grunda brunnarna är schaktbrunnar och delvis sprängda.

Med *vattennängd* avses den ungefärliga vattentillgången. En brunns *kapacitet* är den vattennängd per tidsenhet, som en brunn oavbrutet under längre tid förmår lämna vid minsta grundvattentillgång (torrt år) och största möjliga sänkning av vattenytan i brunnen. *Specifik kapacitet* är den vattennängd per tidsenhet, som en brunn lämnar vid 1 m sänkning av grundvattenytan i brunnen. Vattnets *stighöjd* i en borrhunn hänför sig till över (+) eller (-) markytan. $1/h = 1/\text{tim}$. (liter i timmen).

1. Gråsvart lerskiffer.
3. I botten lerskiffer.

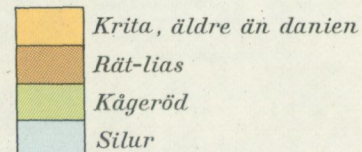
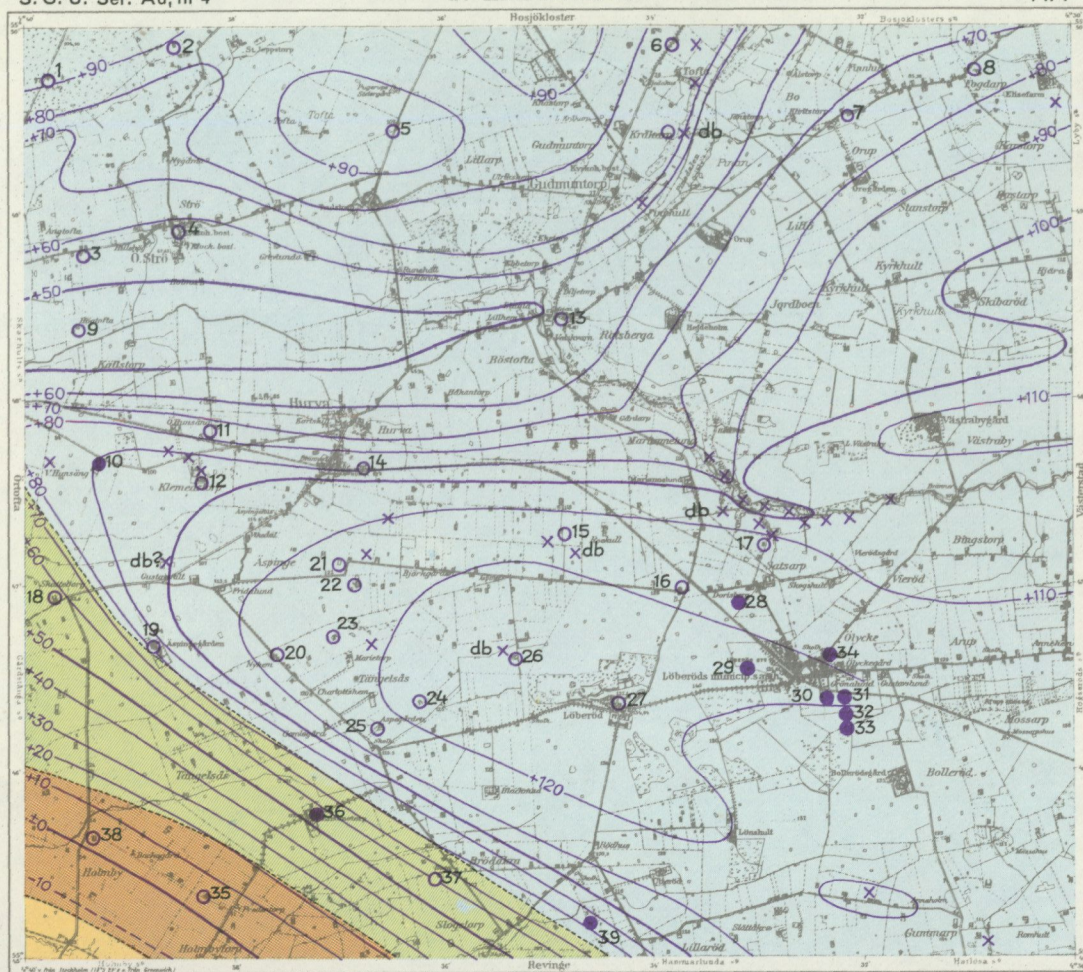
4. Blågrå lerskiffer. Hårt vatten. Vattenmängd: 1 500 l/h.
5. Moränsand till 0,9, lerig morän till 5 m. Lerskiffer med kalkstenslinser. Undre 3 m: borring, varvid vatten erhöles.
6. Moränlera till 5 m. Lerskiffer till 10 m.
7. Moränsand till 1,0, moränlera till 6,0 m.
8. Moränsand till 0,5, moränlera till 3,0 och därunder vattenförande sand.
9. Morän till 2,0 m och därunder isälvsediment.
10. Lerskiffer. Rikligt med vatten.
11. Grå lerskiffer med kalkstenslinser. Vattenledning med självtryck till fem nedanför liggande fastigheter.
12. Rikligt med vatten i lerskiffern, obetydligt i moränen.
14. Lerskiffer, vattenförande.
15. Lerskiffer med riklig vattentillgång.
16. Moränlera till 2,5, vattenförande »kveg» till 3 m.
17. Hård lerskiffer.
20. Grå tunnskivig silurisk lerskiffer med linser av brunaktigt mörkgrå tjockkliven moskiffer. — Vid Nyhem är brunnen 5 m djup i enbart moränlera.
21. Moränlera till 6 m. Blågrå lerskiffer till 7 m och därunder »fet lera».
22. Stenig moränlera till 4,8. Lerskiffer till 5 m.
23. Se berggrundsbeskrivningen, sid. 7.
24. Morän till 1,8 m. »Svart granit» (troligen diabas) till 3,9 och lerskiffer till 4,8 m.
26. Diabas från 1,5 m under markytan.
27. Gråblå lerskiffer utan sandstensband. Vattnet uppges vara oljigt. Vattenmängd: 1 200 l/h. Stighöjd: —3 m. På gården finns ytterligare en borrhunn samt dessutom tre schaktbrunnar med ett djup av 3—4 m.
28. Moränlera, blågrå från 2,8 och starkt skifferblandad från 6,4 m.
29. Lerig kärddy till 0,3, moig mjäläg issjölera till 1,1, dito föga moig till 2,8, dito el. moränmellanlera till 4,2, moig moränlättera till 9,8 m. Silurisk lerskiffer till 12,6 m.
30. Sandig mulljord till 0,3, moränsand el. isälvssand lerig till 1,3, lerig moränsand till 5,4, moränsand till 6,2 m. Silurisk lerskiffer till 9,3 m. — I ett borrhål ca 130 m väster härom var spec. kapaciteten ca 10 000 l/h.
31. Kärrtorv till 1,6, lerig mjäläg morän till 7,3 m. Silurisk lerskiffer till 10,1 m.
32. Mulljord till 0,4, moig issjösand till 0,6, lerig issjösand till 0,9, lerig mjäläg morän till 5,4 m. Silurisk lerskiffer till 8,8 m. — I två borrhål ca 30 m norr härom kom skiffern på 6,0 m el. på +117 m. Spec. kapacitet 6 000 l/h.
33. Lerig morän till 2,3, moränlera till 7,6 m. Silurisk lerskiffer till 10,8 m.
34. Moränlera, nederst vattenförande, till 16 m. Blågrå colonusskiffer till 161 m. Vattnet kom på 16 m. Vattenmängd: 500 l/h. Stighöjd: —1 m.
36. »Gruslera och sand» (moränlera) till 54, moig moränlera till 60 m. Rödgrå fin kågerödssandsten, något vattenförande (stighöjd: —30 m) till 69, blågrå lerig skifferrik sandsten med block av bl. a. kambrisk sandsten, något vattenförande (stighöjd: —22) till 92, rödgrå fin sandsten vattenförande (stighöjd —12 m) till 106 m. Vattenmängd: 900 l/h.
37. Moränlera, något vattenförande sand i botten. Stighöjd: —1 m.
38. Grusblandad lera till ca 48 m. Rätliaslager av svart eller grå färg. I undre delen av borrhålet var vattnet mycket hårt, 59°, halten av kalcium var 357, magnesium 38, klorid 1 632 och sulfat 254 mg/l (Ü. Regnell). — Tidigare fanns tre schaktbrunnar, 3—8 m djupa, som ej höll vatten.

Berggrundskarta till agrogeologiska kartbladet Löberöd

S. G. U. Ser. Ad, nr 4

av Erik Mohrén

Pl. 1

Diabas

Observationspunkt för berggrunden

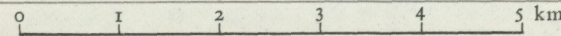
Djupborrhål och brunnar (fylld cirkel provbelagd borring med avseende på berggrunden)

Höjdkurvor för berggrundsytan:

+40 över havets nivå i m

-10 under " " " "

Skala 1:75 000

- N:o 573 LUNDQVIST, J., Issjöar och isavsmältning i östra Jämtland. Summary: Ice-lakes and ice recession in Eastern Jämtland, Central Sweden. 1959 . . . 2,00
 » 574 FROMM, E., An interglacial peat at Ale near Luleå, Northern Sweden.
 — With contributions by R. W. Kolbe and Herman Persson. 1960 . . . 2,00
 » 575 LUNDQVIST, G., The interglacial ooze at Porsj in Lapland. 1960 . . . 3,00
 » 576 QUENSEL, P., Vaggerydssyeniten. Summary: The Vaggeryd syenite in Southern Sweden. Med en plansch. 1960 . . . 4,00

Ser. Ba. Översiktskartor (Survey maps)

- N:o 15 Jordartskarta över Uppsalatrakten. 1:20 000. Av N. G. HÖRNER † och B. JÄRNEFORS. Berggrunden sammanställd av P. H. LUNDEGÅRDH. [Quaternary deposits of the Uppsala region.] 1956 . . . 8,00
 Beskrivning till Jordartskarta över Uppsalatrakten. Av B. JÄRNEFORS. Summary: Quaternary deposits in the Uppsala region. 1958 . . . 5,00
 » 16 Karta över Sveriges berggrund. (Pre-Quaternary rocks of Sweden.) Skala 1:1 milj. Sammanställd av N. H. MAGNUSSON m. fl. 1958. Karta i tre blad. (Map in three sheets; each 15 Sw. cr.) Pris per blad. . . . 15,00
 Description to this map in English by N. H. MAGNUSSON, P. THORSLUND, F. BROTZEN, B. ASKLUND, and O. KULLING. 1960 . . . 15,00
 » 17 Karta över Sveriges jordarter. (Quaternary deposits of Sweden.) Skala 1:1 milj. Sammanställd av G. LUNDQVIST 1958. Karta i tre blad. (Map in three sheets; each 15 Sw. cr.) Pris per blad. . . . 15,00
 Beskrivning till Jordartskarta över Sverige. Av G. LUNDQVIST. 1958. . . . 5,00
 Description to accompany the Map of the Quaternary deposits of Sweden. English edition by G. LUNDQVIST. 1959 . . . 5,00
 » 20 Jordartskarta över Götaålv dalen. (Quaternary deposits in the Göta älv valley). Skala 1:20 000. Av B. JÄRNEFORS 1959. Karta i tre blad. (Map in three sheets; each 11 Sw. cr.) Pris per blad 11,00
 » 21 Beskrivning till karta över berggrunden inom Västerbottens fjällområde. Av P. QUENSEL. Zusammenfassung: Beschreibung zur geologischen Karte über das Hochgebirge Västerbottens, Nordschweden. Karta i skalan 1:200 000. 1960 10,00

Ser. Ca.

- N:o 38 LUNDQVIST, J., Beskrivning till jordartskarta över Värmlands län. (Quaternary deposits of the county of Värmland.) Karta i skala 1:200 000. 1958. Beskrivning med karta (Text with map) 65,00
 Karta i två blad (Map in two sheets) 30,00
 [» 41 ÖDMAN, O. H., Beskrivning till berggrundskarta över urberget i Norrbottens län. English summary: Description to map of the Pre-Cambrian rocks of the Norrbotten County, N. Sweden, excl. the Caledonian mountain range. Karta i skala 1:400 000. 1957. Beskrivning med karta. (Text with map) 45,00
 Karta i två blad (Map in two sheets) 20,00

Meddelanden i stencil.

- N:o 4 StÅLHÖS, G., Bidrag till kännedomen om den radioaktiva strålningens fördelning inom den svenska berggrunden. Summary: Contribution to the knowledge of the distribution of the radioactivity in the bedrock of Sweden. 3,00

Pris 8 kronor med karta
 (Karta enbart 6 kronor)

Distribueras genom

Generalstabens Litografiska Anstalts Förlag, Vasagatan 16, Stockholm 1